

חלק ה'

כוונות שונות

ויחודים כלליים

חלק ה' - כוונות שונות ויחודים כלליים

- הקדמה כללית לנושא היחודים..... א - 2
- יחודים כלליים - מומלץ לעשות בכל יום (לפחות 31 דקות ברצף)
- כוונות בטבילה ו 40 נטילות..... א - 2
- כוונת המרכבה דאדם דאצילות (עם תוספות)..... א - 3
- יחוד החיזורתי (הווי"ן) - כוונה..... א - 4 (382)
- יחוד החיזורתי (הווי"ן) - תפילה..... א - 6 (384)
- יחוד החיזורתי (הווי"ן) - תרשים..... א - 7 (385)
- יחוד לאלפים וכוונה לפני הלימוד ותיקון שז"ל - יחוד התשובה..... א - 8 (396)
- כוונות לימוד תורה לשמה וטיהור המחשבה..... א - 9 (397)
- כוונות כלליות ויחודים כלליים..... א - 10
- יחוד הזכירה..... א - 13 (383)
- יחודים לכל יום לפני ק"ש עה"מ - ליל א' וד'..... א - 14
- יחודים לכל יום לפני ק"ש עה"מ - ליל ב' וה'..... א - 15
- יחודים לכל יום לפני ק"ש עה"מ - ליל ג' וו'..... א - 17
- יחודים לכל יום לפני ק"ש עה"מ - ליל שבת..... א - 19
- יחוד ראש חודש..... א - 24
- כוונות הסעודה..... א - 27
- כוונות הסעודה - טבילת הלחם במלח..... א - 27
- כוונות הסעודה - כוונת האכילה דמנו"ח..... א - 28
- כוונות הסעודה - ברכת המזון בקיצור - טבלה..... א - 30 (392)
- כוונות הסעודה - ברכת המזון בקיצור נוסח עה"מ וספרד, עם הכוונות בקיצור..... א - 32
- כוונות הסעודה - ברכת המזון בקיצור - לשם יחוד..... א - 32
- כוונות הסעודה - ברכת המזון בקיצור - מים אחרונים..... א - 33
- כוונות הסעודה - ברכת המזון בקיצור - הכנה לברכת המזון..... א - 34
- כוונות הסעודה - ברכת המזון בקיצור - גירוש הסט"א מהשולחן וכוונות מאה ברכות..... א - 35
- כוונות הסעודה - ברכת המזון בקיצור - סדר הזימון - נוסח עה"מ..... א - 36
- כוונות הסעודה - ברכת המזון בקיצור - סדר הזימון - נוסח ספרד..... א - 37
- כוונות הסעודה - ברכת המזון בקיצור - נוסח עה"מ ונוסח ספרד..... א - 38
- פותח את ידיך - אשרי (שחרית ומנחה) - כוונות..... א - 54 (390)
- כוונות פותח את ידיך (ברכת שומע תפילה, אשרי - ובא לציון, ברכת המזון) - כוונות..... א - 55 (391)
- ציור המנורה..... א - 56 (386)
- כוונות פיטום הקטורת..... א - 57 (387)
- ק"ך צירופים..... א - 58 (388)
- כוונות המזוזה..... א - 59 (394)
- כוונות כניסה לבית הכנסת..... א - 59 (394)
- כוונות בין המצרים..... א - 59 (394)
- כוונות התפילין והארבעה יחודים..... א - 60 (395)
- כוונות עלי באר - לראש חודש..... א - 60 (395)
- כוונת השלג..... א - 61
- כוונות כלליות..... א - 62
- כוונות רחיצת פניו ידיו ורגליו בערב שבת קודש..... א - 64

הקדמה כללית לנושא היחודים

כפי שהזכרנו בהקדמה בתחילת הספר, אחת המטרות המרכזיות של היחודים היא ליכך את הנפש של האדם. דבר זה מאוד חיוני לצורך התעלות בעבודת ה'. לכן כדאי מאוד לקבוע כהרגל, להתחיל כל יום עם סדרה קבועה של יחודים. הרה"ג רבי מרדכי אליהו זצ"ל היה מאוד ממליץ להתחיל כל יום (אפילו לפני התפילה) ברוב שעה של יחודים, היינו לפחות 31 דקות ברצף. לאחר מכן, מומלץ להוסיף עוד יחודים במהלך היום, לפי האפשרויות, ואז כבר לא צריך את הרצף.

חשוב מאוד לעשות את הכוונות והיחודים בטהרה גדולה (מקווה) ומתוך תורה ויראת ה'. התמדה בעסק היחודים פעם ביום בצורה מרוכזת, ולאחר מכן במשך היום ביחודים קצרים, נושאת פירות. וגם אם הוא לא חזי, מזליה חזי. כמו כן, התמדה קדושה זו מסייעת מאוד למחשבות ורצונות קדושים, ולאקמא שכינתא מעפרא.

וכאן שוב המקום להזכיר ולהזהיר על ענין הטבילה בכל יום, על מנת לחיות חיים מתוקנים בעולם הזה, שבו יש התגברות עצומה של כוחות הדין. יש להקפיד לטבול בכל יום על מנת לזכות לטהרה מינימלית. רבינו האריז"ל והרש"ש נתנו דגש מיוחד לטבילה לצורך היחודים, אפילו יותר מלצורך כוונות רגילות! יש מי שאומר שאדם שנאנס יכול גם לסמוך על 40 הנטילות (זה לוקח פחות מדקה), אבל זה לא מוסכם. בכל אופן, ברור שלכתחילה עדיף הרבה יותר לטבול.

לגבי יחוד החיזורתי (המובא בהמשך), הוא נחשב אחד היחודים הכי חשובים, יש חלוקי דעות לגבי הזמן מתי מותר לעשות יחוד זה. יש מי שאומר שרק בלילה לאחר הצות עד עלות השחר (חוץ מהתקופות המיוחדות, המוזכרות בהקדמה ליחוד זה, היינו ליל שבת אחרי הסעודה ולפני הצות, ומר"ח אלול עד יוה"כ אפילו כל היום כולו). ושמעתי בשם הרה"ג רבי מרדכי אליהו זצ"ל שמותר ומומלץ לעשות את יחוד החיזורתי כל יום, במהלך כל היום כולו, ואין לחשוש.

לכוין במקווה / במקומו בעמידה
אתה גבור לעולם אדני ר"ת אגל"א
 בגי' אל"ד
 יכוין לשלב עם שם קנ"א
אלף אהה ל יוד דהה
 שילוב זה ממתק את הדינים
 אפשר לבקש בקשה אחת (בעש"ט)

סדר הטבילות
 1 להעביר הזוהמה.

א	4	ג	3	א	2
ד	7	ה	6	ה	5
נ	10	ו	9	י	8
י	13	ה	12	ה	11

 14 **א"א , הדה , יו" , ההי**
 15 - 16 עוד 2 טבילות כדי להגיע בס"ה 16
 זוה הגימטריא (במספר קטן) של מקו"ה
 ויש מוסיפים עוד 7, כנגד 7 פסוקים של אנא בכח.
אלף ההה יוד ההה בגימטריא קנ"א (151)
 בגימטריא מקו"ה, בגימטריא כעס (עם הכולל)

סדר 40 נטילות
 20 נטילות לסירוגין
יד ימין - יד שמאל

20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
י	י	ה	ה	ו	ו	י	י	ו	ו	י	י	ה	ה	ד	ד	ו	ו	י	י

 ועוד 20 נטילות כסידורן

10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
י	ה	ו	י	ו	י	ה	ד	ו	י	י	ה	ו	י	ו	י	ה	ד	ו	י

 יד שמאל יד ימין

ראוי לאדם תמיד לכון ולהעריך את עצמו כאילו הוא מדור וכסא אל האצילות הקדוש, ובוה תחול ותשרה עליו קדושה עליונה, ויוכל אז על ידי כוונה זו לקשר כל העוחמות.

יכוין לעשות עצמו מרכבה וכסא לאדם דאצילות דקדושה, כל אבר שלו להיות מדור וכסא לספירה שכנגדו, כדי שתחול עליו הקדושה העליונה, ותתן לו כח לקשר העולמות.

ויחשוב כי ראשו כסא להוי"ה בניקוד קמ"ץ

1 ראש - כתר (גלגלתא)

יהוה

שני מוחין שבו הם סוד י"ה שהם חכמה ובינה

בימין שבהם יכוין בהוי"ה בניקוד פתח

ובשמאל להוי"ה בניקוד צירי

2 מוח ימין - חכמה

יהוה

3 מוח שמאל - בינה

יהוה

4 דעת עליון (ז' ס"ג)

יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
יוד הי ואו הי

לעינין יכוין ש"עין" מספר ה' הווי"ת
5 עין ימין (ג"י ק"ל)

לעינין יכוין ש"עין" מספר ה' הווי"ת
6 עין שמאל (ג"י ק"ל)

יוד הי ויו הי ג"י ה' הווי"ת דה"ג
יוד הי ויו הי יהוה יהוה
יוד הי ויו הי יהוה יהוה
יוד הי ויו הי יהוה יהוה

יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי

יוד הי ויו הי ג"י ה' הווי"ת דה"ה
יוד הי ויו הי יהוה יהוה
יוד הי ויו הי יהוה יהוה
יוד הי ויו הי יהוה יהוה

7 דעת תחתון (ח"ג)

יהוה יהוה

ולאזין יכוין שהיא כסא לשם יוד הי ואו הוה בגי' נ"ח, שהוא מספר אוז"ן. וע"י זה, אולי יזכה לשמוע קדושה עליונה

9 און שמאל - ג"י נ"ח

פנימי' יוד הי ואו הוה
חיצוני' כמס' אל יהוה ע"ה

8 און ימין - ג"י נ"ח

פנימי' יוד הי ואו הוה
חיצוני' כמס' אל יהוה ע"ה

ולחוטם יכוין שמספרו כמספר שם
ס"ג. אולי יריח בו ריח קדושה
10 חוטם - ג"י ס"ג

נקב ימין
נקב שמאל
פנימית
חיצונית

אהיה אהיה אהיה
אהיה יהוה אהיה

חיצוניות (בג"י חוטם)
ג"י חיים (נשימה) והם חוטם עם ד' אותיות והכולל

10 חיצוניות המרכבה

בצלם אלהים עשה אותו

א - כתר - גלגלתא

ל - חב"ד - ג' מוחין

ה - חג"ת נ"ה,

ומתפשטים בהם המוחין הנז'

י - יסוד - בריתו,

ומתפשטים בו כללות המוחין

ק - מלכות - עטרה שלו,

ומתפשטים בו כללות המוחין

ולפה יכוין שמספרו ס"ג ועוד כ"ב אותיות שבה' מוצאות שיוצאות ממנו. אולי ישיג לרוח ה' שידבר בו
פה - ג"י ס"ג וכ"ב אותיות דה' מוצאות הפה

יוד הי ואו הי (ס"ג)

אזה"ע גיכ"ק דטלנ"ת זסשר"ץ בובמ"ף (כ"ב)

פנימיות הפה יוד הי ואו הי אהיה
חיצוניות הפה יוד, יוד הא, יוד הא ואו ג"י פ"ה

קול - יהוה (קול (136) ע"ה ג"י יופיא"ל - שר התורה) דבור - אדני

קול ודבור אהדו"נה

דבור (212) ג"י כ"ו מ"ה ק"ל ועשר אותיות [דמ"ה] והכולל

יהוה יוד הא ואו הא מספר (71) ואותיות (14) דכ"ו ומ"ה, סה"כ פ"ה
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא ג"י ק"ל (ריבוע מ"ה)

כ"ו מ"ה ק"ל ועשר אותיות [דמ"ה] והכולל ג"י דבור (212)

אחת לימין בניקוד סגול

1 זרוע ימין - חסד

יהוה

ואחת לשמאל בניקוד שו"א

2 זרוע שמאל - גבורה

יהוה

ולב' זרועות יכוין לב' הווי"ת
לגופו, סוד וא"ו של שם - ז"א
יכוין הווי"ה בניקוד חולם.

3 גופא - תפארת

יהוה

אחת לימין בניקוד היריק

4 שוק ימין - נצח

יהוה

ואחת לשמאל בניקוד קוביץ

5 שוק שמאל - הוד

יהוה

ולב' ירכותיו יכוין לב' הווי"ת
לבריתו יכוין הווי"ה בניקוד
שורוק בוא"ו

6 ברית - יסוד

יהוה

לעטרה שלו שהיא סוד ה' של השם - מל' יכוין להווי"ה בניקוד צבאו"ת

7 רגל ימין ג"י

יוד אלק הי הי ויו יוד הי הי

9 עטרת היסוד - מלכות

יהוה

8 רגל שמאל ג"י

יוד אלק הי הי ויו יוד הי הי

ע"י שע"ר ח"א שאלה פ"ז, וכן פא"ה ח"ב דף רפ"ד ע"א, עפ"י השד"ה יש לכון בז' שמות ס"ג מלאים (ולא במילוי).

סדר יחוד החיבורתי (הווי"ן)

*בניהו בן יהודע, חלק זיכוך הנפש דף כ"ב סע"א (וכן ביר"א ח"ג עמ' 160): יחוד זה, כתב האר"י ז"ל שער רוח הקודש יחוד י"ז, דף מ"ה ע"א, עיקרו לאלול עד יוה"כ, וגם בלילה אחר הצות ובליל שבת קודש אפילו קודם הצות. גם להשתתחות על קברי הצדיקים. והוא (היחוד הזה) המובהר, כי מתעוררים כל המצחים וכו'. ואלו הג' ע"ב הם החבורתי דגולגלתא דא"א, הנמצאים (מלשון מיצוי) מאור החוזר דנ"ה דעתיק, המתלבש בתרין אודנין ובתרין עיינין דא"א. ומהם נמשכים ומאירים ל"ג נימין ולי"ג ת"ד דא"א¹.

וענין יחוד זה להמשיך מן עתיק עד זו"ן, לזווגם ולהמשיך לך הארה שתשיג בסודות: ויש מוסיפים תפילה זו: ירמ"י או"א, שיתגלה עתה על ידי, עת רצון העליון.

י"ג חיבורתי דא"א הם ג' ע"ב, שיש בהם: י"ב יודי"ן, וט' ווי"ן, וג' דלתי"ן, וו' ההי"ן. ותכוין כאילו אתה רואה ג' ע"ב (המטרה היא לעשות את היחוד עם עיניים עצומות).

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

המשכת אותיות: יודי"ן לנימין - ווי"ן לדיקנא

י"ב הנימין הם דרישא תנינא - אורא, לאחר שנמשכו מכח אור החוזר דנ"ה דעתיק, ותמשיך (עכשיו, ע"י יחוד החיבורתי) ותאיר בהם (בי"ב נימין) מי"ב יודי"ן דחיבורתי.

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

ל"י שבנימא הי"ג הכוללת, תמשיך מכללות הי"ב יודי"ן, אחר שהאירו לעיניך (נ"א למטה - יר"א).

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

להמשיך ולהאיר מט' ווי"ן דחיבורתי, לתיקוני דיקנא דא"א, ויתחברו אלו הט' ווי"ן עם ג' ווי"ן אשר שם (בדיקנא),

בג' (מג' - יר"א) קס"א של מלבושיהם, ויהיו בי"ב תיקוני דיקנא:

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי

לתיקון הי"ג הכולל - ונקח, תמשיך מכללות הי"ב ווי"ן שבי"ב תיקונין

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

1. יש לציין שביחוד החיבורתי, הכל כבר קיים (חיבורתי, נימין ודיקנא), שהרי שער א"א פ"ה (ע"ח ח"א דף ס"ב ע"ד) מתאר את סדר בנינם, כאשר נ"ה דעתיק, המלוכשים בתרין אודנין ותרין עיינין דא"א (מדיון ג"ט קע"ר פ"ח), ואור החוזר שלהם (נ"ה דעתיק) עולה בתוך רישא דא"א, מתפצל ופוגע בג' מקומות: א. בגולגלתא, ומזה נעשה החיבורתי. ב. [קרומא ד] אורא, ומזה נעשה הנימין. ג. במוחא סתימאה, ומזה נעשה הדיקנא (עיי' בשרטוט המצורף). וחלק מבנין זה גם מוזכר ביחוד עצמו. בכל אופן, ברור שביחוד החיבורתי מדובר על הארה נוספת, לאחר שהחיבורתי, נימין ודיקנא כבר נעשו.

האמת, שמנוסח היחוד (בזיכוך הנפש), וכן משער רוח"ק, הלשון מטעה ונראה קצת שהם נעשים כאן. לכן שינינו קצת את הנוסח, על מנת למנוע את הטעות הזו.

* עיין גליונות הלש"ם דף ר"י ע"א, מביא תיקוני זוהר תיקון י"ט (דף ס"א סע"א) בענין נימין - ו', מבועא - י'

המשכת ניקוד: ליודי"ן (בנימין) - ולווי"ן (בדיקנא)

להמשיך מג' דלתי"ן דג' שמות ע"ב דחיורתי, נקודות לי"ב יודי"ן שבי"ב נימין

י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י

להמשיך מג' דלתי"ן עצמם, כללות נקודות לי"ב שבנימא הי"ג הכוללת

י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן ראשונות דג' שמות ע"ב דחיורתי, נקודות לי"ב ווי"ן שבת"ד דא"א

י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן שניות דג' שמות ע"ב דחיורתי, כללות נקודות לו"ב שבתיקון הי"ג, ונקח

י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י

המשכת טעמים: ליודי"ן (בנימין) - ולווי"ן (בדיקנא)

להמשיך ולהאיר מג' דלתי"ן דחיורתי, טעמים לי"ב יודי"ן שבי"ב נימין

י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י

להמשיך מהדלתי"ן עצמם, כללות טעמים לי"ב שבנימא הכוללת

י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן ראשונות דג' שמות ע"ב דחיורתי, טעמים לי"ב ווי"ן שבת"ד דא"א

י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן שניות דג' שמות ע"ב דחיורתי, כללות טעמים לו"ב שבתיקון הי"ג, ונקח

י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י

יטיב ירח בן יומו געיא שבא פסק פשטא רביע שופר מהופך - סוף פסוק

סדר יחוד החיבורתי (הווי"ן) - תפילה

עץ היים למוצאיהם

והנה מהז"ת דעתיק המתלבשים ברישא דא"א, אינם נגלים רק בחינת נהי"ם דעתיק, והחג"ת דעתיק אורותיהם סתומים [תמיד]. והנהי"ם דעתיק, הם מתלבשים: מלכות בחוטמו, יסוד במצחא, נ"ה בתרין אודנין ותרין עינין. וגם אלו הנגלים, אינו תדיר כי הנימין מכסין עליהם בפנים. ולכן כונתינו עכשיו:

לסלק...	ולחבר...
א. לסלק [הנימין מהפנים דא"א], ועי"ז לגלות הארת פנים דאריך לדיקנא דידיה,	ב. ולחבר הנימין, ויתחברו בפאות [הדיקנא] דאריך, ועי"ז יתקשרו אלו הנימין במקום דיקנא דא"א, ויאירו בדיקנא [כולה] אור גדול.
ג. וכשמסתלקים הנימין מעל פני א"א, יוצא אור גדול מנהי"ם דעתיק, המתלבשים במצחא דא"א ובעינין ובחוטמא,	ד. ועי"ז (כל הנ"ל) יתחברו הנימין עם תיקוני דיקנא דא"א, וזה גורם לג' פעולות: 1. [אותיות] היודי"ן יתחברו ב[אותיות] הווי"ן, ויאירו בהם. 2. ונקודות היודי"ן יתחברו בנקודות הווי"ן, ויאירו בהם אור נוסף גדול, מלכים לעבדים. 3. וכן טעמי היודי"ן שהם זכרים, יתחברו עם טעמי הווי"ן שהם נקיבות, ויאירו בהם.

ואחר שהמשכת האור הגדול הזה, תכוין להמשיך כמש"ב בתפלה (בדיבור) שלפניך:

תפלה אחר היחוד בדמעות שלישי אם הוא בחול¹

(בדיבור) יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתגלה עתה על ידי עת רצון העליון. ותאיר ברצונך בכל העולמות אשר בראת, ותשפיע עלי הארה לשוב בתשובה שלימה לפניך. ותפתח לי שערי חכמה בינה ודעת (במחשבה: חכמא"ל שמושיא"ל עזריא"ל), לידע ולהבין סודות צפוני תורתך הקדושה, פדי שנגעבוד אותך עבודה זכה ותמה בלב שלם. ותצפה עינותינו (יסורים שלנו) ותעננו ותחון אותנו במתנת הנם בעת רצון זאת (נגרם לפי הזמן וביחוד החיבורתי), שהיא התעוררות רצון העליון, מצחא דאריך, אשר גנוז בתוכו יסוד דעתיק (על ידי שאני מכוין להמשיך מסוד אור עליון מאור הגדול מבינה דעתיק, אחר שנמשכו והאירו י"ב יודי"ן דחיבורתי ל"ב נימין, והט' ווי"ן לט' תיקוני דיקנא, אנו ממשיכים ומאירים להם בנקודות וטעמים מהאותיות הנשארות בזה מהחיבורתי).

(במחשבה)

<p>חכמה דעתיק (גנוז בבינה דעתיק) מאיר לאהי"ה הראשון שבבינה דעתיק:</p> <p>עתיק</p> <p>מצחא דא"א</p> <p>חכמה דא"א יסוד דעתיק</p> <p>בטישה</p> <p>אור גדול</p> <p>מצחא דא"א</p> <p>מצחא דז"א</p> <p>מצחא דז"א</p> <p>עיניים דז"א</p> <p>אור גדול</p> <p>איהי</p> <p>איהי (אור דבינה)</p> <p>איהי</p> <p>איהי</p> <p>יהוה</p> <p>הסתכלות במצחא דא"א</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ותכוין להמשיך אור מן החכמה דעתיק אל האהי"ה הראשון שבבינה דעתיק, ששם גנוז חכמה דעתיק. • ותכוין להמשיך אור הבינה דעתיק דרך חוץ אל האהי"ה השני שבמצחא דא"א, ששם גנוז יסוד דעתיק, וכן חכמה דא"א. • וזה גורם ליסוד דעתיק (שבמצחא דא"א) להוציא אורו לחוץ. והאור של הבינה [דעתיק] שבחוץ, יכנס לפנים, ויפגעו זה בזה (בטישה), ויאירו אור גדול. • ואח"כ תמשיך האור ההוא אל האהי"ה השלישי שבמצחא דא"א, ויאיר אור גדול. • ואח"כ תוריד האור הזה עד מצחא דז"א, אשר שם שם הוי"ה, ויאיר שם. ועל ידי זה אתכפיין הדינין אשר שם. • ויגד האור ההוא עד העיניים דז"א (כ"ז בזכות העת רצון, מתנת חיים). ועל ידי זה יהיה בו (בו"א), כח להסתכל במצחא דעתיקא (א"א), ויקבל [ז"א] אור גדול משם (היינו מצחא דא"א):
---	---

(בדיבור)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שעל ידי המשכת האור הנז' שהמשכתי, שתתגלה החכמה [במצחא דז"א] וסודותיה, בהוי"ה הזאת. וימשך אלי מואת ההוי"ה ידיעה וגילוי סודות התורה שיודיעוני מן השמים. ותכוין כי אלו המצחים הנז' הם בסוד יסוד ודעת, שהם ספירות המורים על היוגו. לכן תכוין שעל ידי כח אור המצח העליון [דא"א] שהמשכתי, ידווגו זו"ן "אהדוניה", [וימשך שפע אלי] ע"כ:

שני יהודים למניעת אחיזת החיצונים): **אא לל הו יי סם** **איהי** - יהוה אל השטן יגער

1. אהבת ה' (היוס"ד) דף ט"ז ע"א, הקשר בין יחוד הווי"ן לענין גילוי החכמה: ייחוד הווי"ן גורם לסילוק הנימין, ואז הבינה מאירה במצחא, וזה גורם לאור היסוד לצאת (בטישה בבינה, מוליד אור גדול, גילוי החכמה).

הערות בענין התלבשות ז"ת דע"י ברישא דא"א:
 * התלבשות בהארות, מלבד ההתלבשות הרגילה (ז"ת דעליון מתלבש ב"ס דתחתון).
 * ז"ת דע"י, הכוונה יומם דכולהו.

ז"ת דעתיק מלוכש ברישא דא"א - ג"ט קע"ר פ"ה

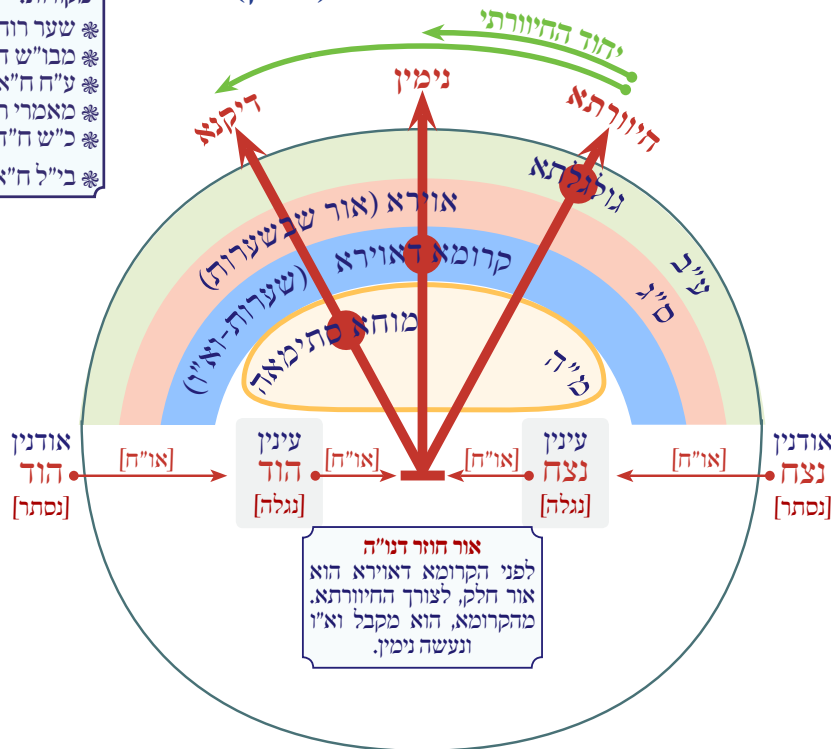

ז"ת דע"י (דרדל"א) מלוכש	ב-7 תקוני רישא דא"א	
חסד	ג	גולגלתא (כתר)
גבורה	ט	טלא דבדולחא (חכמה)
תפארת	ק	קומא דאורא
נצח הוד (פ"ע - ב' ביעין)	ע	עמר נקא
יסוד	ר	רעוא דרעוין (מצח)
נצח הוד (ב' פ"ת - ב' ירכין)	פ	פקיחו דעיןין (עיניים)
מלכות	ח	חוטמא

גרון (בינה) דא"א

סדר יחוד החיזורתי (הווי"ן)

מקורות:
 * שער רוח הקודש יחוד י"ז, דף מ"ה ע"א.
 * מבוש דף כ"ג ע"א-ב, כ"ה ע"א, כ"ו סע"א.
 * ע"ח ח"א דף ס"א ע"ג, ס"ב ע"ב, ק"ו סע"א.
 * מאמרי רשב"י דף מ"ה אע"ב.
 * כ"ש ח"ד דף ס"ח ודף פ"ה.
 * ב"ל ח"א דף ק"א אע"ב.

סוג המושבה (מהחיזורתי לנימין ולדיקנא)

טעמים		נקודות		אותיות (י / ו)		
לדיקנא (X3)	לנימין (X3)	לדיקנא (X3)	לנימין (X3)	לדיקנא - ו (X3)	לנימין - י (X3)	המושבה מ- י"ב חיזורתי (ג' ע"ב)
יד הי ויו הי	יד הי ויו הי	יד הי ויו הי	יד הי ויו הי	יד הי ויו הי	יד הי ויו הי	י"ב נימין
						1 כוללת
						י"ב דיקנא
						1 כוללת

יחוד לאלפים וכוונה לפני הלימוד ותיקון שז"ל

עץ חיים למוצאיהם

יהי רצון מלפניך יהנה אלהינו ואלהי אבותינו, שימשך שפע רב ואור מהו"ה דמילוי יודי"ן
שבתקון נוצר חסד דדיקנא דא"א

שעה"כ דף צ' ע"ב

ע"ב יוד הי ויו הי לתיקון לאלפים

להמתיק מספר אהי"ה דההי"ן (קנ"א), ויו"ד אותיותיו בגי' ל"אלפים"

י אותיות קנ"א **אלף הה יוד הה** ומספר קנ"א **אלף הה יוד הה**

וגם להמתיק ע"י הקנ"א הנז', את מספר ב' שמות אלהי"ם ואדנ"י (קנ"א), וט' אותיות (ע"ה בגי' ל"אלפים)

ט' אותיות **אלהים אדנ"י** ומספר קנ"א **אלהים אדנ"י** (ע"ה)

ואשר הוא משורש קנז יאמר: וגם להמתיק אלהי"ם הנ"ל במילוי אלפי"ן (ע"י הקנ"א הנ"ל)

אלף למד הא יוד ממ בגי' אר"ן

וגם [ב' שמות אלהי"ם ואדנ"י יורדים] להמתיק ש"ך ופ"ר דינים דזו"ן [המושגים בתיקון לאלפים]

פ"ר (מושג ב 5 אות' של אלהי"ם) **מ נ צ פ ר**
ש"ך (מושג באדנ"י) **דין דין דין דין**

ותשליך במצולות ים דס"מ ונחש כל חטאתינו, וכל המשחיתים אשר נבראו על גדינו. ותמנע אור וניקתם משמות הקודש אדנ"י אלהי"ם. ובכח תיקונא תליסר דדיקנא ונק"ה, העולה קס"א **אלף הי יוד הי**, וקמספר אלפי"ם, וקמספר אלהי"ם אדנ"י עם ט' אותיותיהם והפולל, **יעלו** כל הנשמות וכל ניצוצות הקדושה שנתפזרו על גדינו בין הקלי' **חיל בלע וקאנו, מבטנו יורישנו אל**, ויחזרו אל הקדושה פמשפט הראשון, מנוקות מכל רע, ואת נפשותינו תטהר מכל החיצונים כל גשוי אלינו וכל יתאחזו בתפילתינו ובלמוד תורתנו, בפח שילוב ב' ← **שמות**

(אם מחבר את שתי התפילות, **ידלג** לדיבור המתחיל **שמות**)

שמות אלהי"ם **אא לל הה יי יי** ששם י' אותיותיהם עולים יעק"ב (182), וכן מספר נקודות שבהם (עולה בגי' יעק"ב. ושניהם עולים השט"ן - 364). והוא יצא לשטן לעומתם להכריתם בהפרת רשעים, ובכח שם **יאהי** היוצא מפסוק **יהנה אל השטן יגער**, בלה גרש תגרש עזו המקטרגים, צרים ומושלים ברשע חיליהם והיו כלא היו, יהיו כמוץ לפני רוח ומלאך יהנה דוחה. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהנה צורי וגואלי. ויהי נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה גדינו פוננה עלינו ומעשה גדינו פוננהו. אפי"ך:

אור החיים דף קמ"ז

רבנו של עולם, הרניי מכוני בשני

שמות אלהי"ם משולבים איש אל אחיו, אחד באחד וגשו **אא לל הה יי יי**, אשר עם עשר אותיותיהם עולים כמספר יעק"ב (182). וכן נקוד הנז' שבהם עולה כמספר יעק"ב. וב"פ יעק"ב אלו של מספר ב' אלהי"ם עם נקודות הפסוק הוא מספר השט"ן (364). והוא יצא לשטן לעומתם, תעז ידך הגבורה, בכח אלו השמות להבריח כל צר ומשטין מעלינו, חתום פי שטן ואל ישטין עלינו, זעום בו וידום, והכריתם בהפרת רשעים. ותדחה מעלי ומעל כל עמך בית ישראל כל המקטרגים וכל המשטינים וכל מיני קלי' וכל החיצונים, שלא יבואו בקהל ה' ולא יקטרגו עלי בעת אשר אני מיחד אורות העליונים, ולא יבלבלו ולא יטרידו אותי בעת ובעונה הזאת אשר אני מיחד אורות ושמותיהם הקדושים. אנה אלהי תגרם כמו דנה, צא תאמר להם, והרשעה כולה בעשן תכלה, ובגי' לביא יתפרדו לאחוז בכנפות הארץ, וינערו רשעים ממנה, בלה גרש תגרש עזו המקטרגים, וכל הצרים המושלים ברשע חיליהם, והיו כלא היו, בכח פונתי בשלוב ב' אלהי"ם, ובכח מספרם ונקודם. פי הנה המלכים נועדו עברו יחדיו, משולבים אחד אל אחד, הקלי' יראו כן יתמהו, רעדה אחזתם חיל פיולדה ועדת עריצים יקיפוני, נוסו לקולה, כי אמרו פן תבלעמו הארץ. ראוד מים אלהים ראוד מים יחילו אף ירגזו תהומות, בכח שם היוצא מר"ת **יהנה אל השטן יגער יאהי**. יהיו כמוץ לפני רוח ומלאך יהנה דוחה. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהנה צורי וגואלי. ויהי נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה גדינו פוננה עלינו ומעשה גדינו פוננהו. אפי"ך:

קודם שיתחיל ללמוד, וגם באיזה זמן שירצה מהיום,
יכוין שע"י עסקו בתורה לשמה, אותיות לשם ה' היא לאה,
להמשיך לה מד"ת אורות מתור"ה שהוא יסוד דאבא, לט"ס דלאה,
ולהמתיק דיניה:

שער מאמרי דז"ל דף ו' ע"ד
שה"מ דף ל"ג ע"ב
אוצ"ח בתחילתו
מאמר הרה"ג הרב עטייה
שליט"א המובא בספר דב"ש לר'
אבנר עפגין שליט"א
(חלק ה' דף תנ"א)

אל **חב"ד דלאה** ממושיכים **ל"ו אורות** (גי' לא"ה), שהם ג' ההי"ן מלאים
בינה
הא
דעת
הה
חכמה
הי

[בגי' ל"א], ועם ה' השורשית **ה** גי' **לאה** (ל"ו אורות)

ואל **הג"ת דלאה** ממושיכים **מ"ז אורות**, שהם ד"י ד"ו ותלת ווי"ן

גבורה
ה
חסד
ה
ת"ת
ה

[בגי' מ"ב], ועם ה' השורשית **ה** גי' הוי"ה אהי"ה **לאה הוי"ה** (מ"ז אורות)

ויחבר אורות החב"ד (לא"ה - ל"ו) עם אורות החג"ת (מ"ז), עולים פ"ג, והם

יוד ה"י ו"ו ה"י (מ"ו) - **יוד ה"י ואו ה"י** (ל"ז) סה"כ פ"ג אורות (חב"ד הג"ת)

ואל **נה"י דלאה** ממושיכים **שס"א אורות**, שהם ג' ההי"ן מלאים בהכאה

נצח (ה"י פ' ה"י - רב"ה) יסוד (ה"ה פ' ה"ה - ק') הוד (ה"א פ' ה"א - ל"ו)
ה"י ה"י ה"י ה"י **ה"י ה"י ה"י ה"י** **ה"י ה"י ה"י ה"י**
ה"י ה"י ה"י ה"י **ה"י ה"י ה"י ה"י** **ה"י ה"י ה"י ה"י**

[בגי' שס"א], ועם המילוי דע"ב ס"ג הנז' (חב"ד - ל"ו, חג"ת - מ"ז, סה"כ פ"ג)

יוד ה"י ו"ו ה"י (מ"ו) - **יוד ה"י ואו ה"י** (ל"ז) סה"כ פ"ג

ויחבר פ"ג (אורות חב"ד הג"ת) עם שס"א (אורות נה"י) עולים **מד"ת אורות**,

כמספר ד' אלפי"ן דד' אהי"ה **אלף אלף אלף** (גי' מד"ת)

ונשאר קס"ז מתור"ה, והוא אהוריים דס"ג דביסוד דאימא (ע"ה)

יוד. יוד ה"י. יוד ה"י ואו. יוד ה"י ואו ה"י (גי' קס"ו)

כי לוקחת (יסוד דאימא) קס"ז אורות מתור"ה (תרי"א - יסוד דאבא), ונשאר מד"ת ללאה.

כוונה לטהר המחשבה

מפי האר"י זיע"א, יכוין הוי"ה בניקוד בב"רית כזה:

יְהוָה

ויכוין בתיבת **מחשבה חשב מ"ה** שיחשוב ה' פעמים ריבוע מ"ה,
ומפי מהרח"ו זיע"א יכוין ה' פעמים בריבוע מ"ה כזה:

(20) **יוד** . **יוד ה"י** . **יוד ה"י ואו** . **יוד ה"י ואו ה"י** (130)
(26) **יוד** . **יוד ה"י** . **יוד ה"י ואו** . **יוד ה"י ואו ה"י** (130)
(39) **יוד** . **יוד ה"י** . **יוד ה"י ואו** . **יוד ה"י ואו ה"י** (130)
(45) **יוד** . **יוד ה"י** . **יוד ה"י ואו** . **יוד ה"י ואו ה"י** (130)

משנת חסידים
מסכת שארית יום א'

כוונה לטהר המחשבה
יְטֵהפּוּטְהַפּיָה

טפּטפּיָה = 193

כף ואו זי"ן ואו = 193

תחילה יכוין ביהוד זה
 יכוין לחבר ולשלב ג' שמות
אדנִי יהוה אלהִיה
 תחילה ממטה למעלה **אִלֵּה דהִה נִוִי יהִה**
 ואח"כ ממעלה למטה **אִלֵּה הִהד יִוִנֵה הִי**
 אח"כ יכוין ביהודים האחרים שרוצה לעשות

ראוי אל האדם שיכוין בקומו אחר חצות הלילה
פְּקַח (188) בגי' יוֹד הֵא וְאוּ הֵא מ"ה אֵלֶף הֵא יוֹד הֵא קמ"ג
עֵינִיד (160) ע"ה בגי' אֵלֶף הֵי יוֹד הֵי קס"א
 ותכוין להאיר להם (למ"ה וקמ"ג) משם קס"א בגי' עיניד (ע"ה).
יְרָאָה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ.
 יחוד זה מועיל מאוד אל האדם.

יכוין כי שם **אב"ג ית"ץ** בגי' שו"ר, כי שם זה כורת כוח
 המקטרגים והקלי' העולים עד ו"ק העליונים. סוד ו"ק העליונים
 בגי' **אב"ג** (ו"ק העליונים).
 כוונתנו לנתץ המקטרגים **ית"ץ** (כוח המנתץ).
 שם **אב"ג** פירושו שטן, כמ"ש "אבגא דבי רב" (זה לעומת זה)

צריך שתשימונו לנגד עיניד לעולם. יכוין כי המלכות הנקראת אלקי"ם כלולה
 מ"ג מידות דרחמים, הנרמז ב"ג אותיות שם אלקי"ם דיודי"ן
אלף למד הֵי יום מם בגי' ש', י"ג אותיות
 י"ג מידות של רחמים מתחילות בשם הוי"ה, ואותה ההוי"ה תמורתה
 בא"ת ב"ש **מצפץ** בגי' ש'. יכוין כי המלכות מתמלאת מ"ג מידות הנזכרות
אלף למד הֵי יום מם וכן משם מ"ה **יוד הא ואו הא**

לכוין במקווה / במקומו בעמידה
אֵתָה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדָנִי ר"ת אגל"א
 בגי' **אל"ד**
 יכוין לשלב עם שם קנ"א
אלף א הֵה לִי יוֹד ד הֵה
 שילוב זה ממתק את הדינים
 אפשר לבקש בקשה אחת (בעש"ט)

לזיכוד הנפש

יֵאוּלֶדֶף	הֵהִי	וִיִוּוֹד	הֵהִי	ע"ב קס"א
יֵאוּלֶדֶף	הֵהִי	וִיֵאוּוֹד	הֵהִי	ס"ג קס"א
יֵאוּלֶדֶף	הֵהֵא	וִיֵאוּוֹד	הֵהֵא	מ"ה קמ"ג
יֵאוּלֶדֶף	הֵהֵה	וִיִוּוֹד	הֵהֵה	ב"ן קנ"א

ביום זיווג אר"א
אֵיֵהֵהִיֵוֹהֵה
 זיווג זר"ן
אֵיֵדֵהִיֵוֹהֵה

בלילה זיווג אר"א
יֵאוּהֵהִיֵהֵה
 זיווג זר"ן
יֵאוּהֵדֵוֹנֵהֵי

לזיכוד הנשמה

ביום: 1 3 26x . אח"כ: 2 4 2 . אח"כ: 1 3 1 .
 בלילה: 2 4 26x . אח"כ: 2 . אח"כ: 1 3 1 .

מִידַת יוֹם (מעלות השחר): **1 יֵאוּהֵדֵוֹנֵהֵי**
 מִידַת לַיְלָה (מפלג המנחה): **2 אֵיֵדֵהִיֵוֹהֵה**

רוח **יוד הא ואו הא** מ"ה
 נפש **יוד הה וו הה** ב"ן

נשמה דנשמה **3 יֵאוּהֵהִיֵהֵה**
 נשמה **יוד הֵי וִיוֹ הֵי** ע"ב
 נשמה **יוד הֵי וְאוֹ הֵי** ס"ג

* לאחר כל יחוד 1 או 2, יש לכוין בשמות מ"ה וב"ן.
 * לאחר כל יחוד 3 או 4, יש לכוין בשמות ע"ב וס"ג.

כוונה להביא יראה בלב האדם
 טוב לצייר תמיד נגד עיניו שם הוי"ה ב"ה,
 בניקוד **יְרָאָה יְהוָה**
 וזה סוד **שְׁוִיתִי יְהוָה לְנִגְדֵי תְמִיד**
 או בניקוד בקרית **שְׁוִיתִי יְהוָה לְנִגְדֵי תְמִיד**
 זה גורם להביא יראת השם בלב האדם ולזכך הנפש הטהורה.

עֵינִיד לְנִכְח גְּבִיטוֹ וְעַפְעָפִיד יִישִׁירוֹ נִגְדֵי
 נכ"ח בגי' שלשה הוי"ו"ת, כי צריך לצייר ג' פעמים שם הוי"ה
 אחד מימינו, אחד משמאלו, ואחד לפניו.
 וזוה ישמור עצמו מן החטא

מימינו	באמצע-לפניו	משמאלו
יהוה	יהוה	יהוה

שער רוח"ק דף כ"ד ע"ב.
סידור חול דף צ"א ע"א.

כוונת מאה ברכות

(כוונה זו צריך האדם לכוונה קודם תפלת ערבית)

בכללות מאה ברכות, יכוין להמשיך מוחין [דרך] (מ)הברכה העליונה לז"א. דהיינו, שיכוין להמשיך המוחין המתלבשים בנה"י דאימא ומתפשטים בו' ספירות דז"א כחב"ד ח"ג. ועוד מתפשט עמרת היסוד דאימא בשליש עליון דת"ת דז"א. וכל ספירה כלולה מי', שעולה בגי' ס"ג

יוד הי ואו הי

ועד כאן האורות הם סתומים.

ועוד יכוין להמשיך האורות (המוחין) בגילוי, ומתפשטים בב' שלישי ת"ת ובנה"י דז"א, שמספרם ל"ז, כמספר מילוי ס"ג

יוד הי ואו הי

וס"ג ול"ז גי' מאה.

אח"כ יכוין להמשיך כללות המאה ברכות מז"א לנוק', שבה שם אדנ"י. והאלף בציור יו"י, ויו"ד שעל הנו"ן הרי ל"ז, וס"ד, מספרם מאה, כמספר אדנ"י וד"ל אותיות מילוי מילואו

אדנ"י

אלף למד פא. דלת למד תו.
נון ואו נוך. יוד ואו דלת

ע"ה כמספר ק' אדניס.

סדר יחוד התשובה

(ויכוין בו קודם חתימת ברכת "השיבנו", בתפילת י"ח)

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּזְוֶה וְתִתְּרֶה מִתְּנוּת כְּסֵא כְבוֹדְךָ וְתִקְבַּל בְּתִשְׁבּוּבָה אֶת (פב"פ) כִּי יִמְיָךְ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׂבִים.

לקשר החדס הנקרא ימין

עם הבינה הנקראת תשובה

חדס דבינה

בינה דבינה

יְהוָה

יְהוָה

חיבור חדס עם בינה

יְהוָה

ותפשוט הבינה את יד ימינה

לקבלו בתשובה הנקראת בינה

יְהוָה

יְהוָה

יְקַהֲרֵנּוּ יְשֵׁהֲטֵנּוּ להגנה

רַחֵשׁ תִּמְךָ קִיבּוּל תְּפִילוֹת
אֲבָג יִתְּךָ קִרְעַ שִׁטָּן

יחוד להתחבר לנשמת הצדיק

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

ליחוד י"ה בו"ה

תפארת

(כנגד ת"ת הצדיק-רוח)

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא יוד הה וו הה

מלכות

(כנגד מלכות הצדיק-נפש)

אדנ"י יכוין לבך (שיהיה כלי) בסוד אדנ"י
אלף דלת נוך יוד

רוח של הצדיק מ"ד נפש של הצדיק מ"ן
יוד הא ואו הא יוד הה וו הה

יְאֱהֹדוּנָהּ

יוד הא ואו הא יוד הה וו הה

רזא דברית עם הטפה, להוריד טפה עם השרביט יו

אח"כ נשלם וְהָ יחודא תתאה

והם עולין בגימטריא

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

ויחוד זה מקובל מרב ייבי סבא למרן האר"י ז"ל והבעש"ט זלה"ה

שומר מוחשבתו (לצייר פני אימו)

בֵּיט

אֵל שְׂדֵי

להנצל מהרהורים (בני' משה)

אֵל שְׂדֵי

לפתחת הלב

יְהוּ

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

ליחוד י"ה בו"ה

חכמה

(כנגד חכמת הצדיק-חיה)

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא יוד הה וו הה

בינה

(כנגד בינת הצדיק-נשמה)

אה"ה אלף הי יוד הי אלף הא יוד הא אלף הה יוד הה

נשמה לנשמה של הצדיק מ"ד נשמה של הצדיק מ"ן
יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי

יְאֱהֹה ויְהֹה

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי

יְהֹה

סך כל שמות אלו עולין בגימטריא אלף קי"ח 1118, כנגד יחוד

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אחד

להצלחה

יְהוָה

לרפואה

יְהוָה

משגיח דבורו

אֵל יְהוָה

לפתחת הלב

יְהוָה

(א) ליל א'

(יחוד לליל א' וד': "נבוב לחת עשה אותו")

תקציר היחוד

א. מקורות: שערות"ק נ"ח ע"ב יחוד ח', יר"א ח"א 779, רחובות הנהר קל"ז.
 ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד: יחוד קודם קשע"ה, כי עד חצות עומדים זו"ן אב"א ובחצות ננסרים ועולים לחיק או"א ששם מזדווגים ונותן לה כלי ורוחא ואח"כ נותן לה מוחין חדשים (פנים).
 "נבוב" מורה על הנסירה והפרדה שהרי פרושו חלול, גם רמוז בו שם ב"ן וט' אותיותיו שהם פנים דט"ס ופנים דמלכות דחכמה של פרצופי לאה ורחל (כמו בסוף היחוד לליש"ק) המקבלים מוחין אלו. כלומר עושים נסירה וממשיכים מוחין דפנים לנוק'. המוחין עצמם נרמזו באתב"ש של נבוב שהוא "טשפש" שהגמט' שלו עסמ"ב ותנ"ה שהם מוחין דאו"א, או מוחין ולבושיהם.

(ב) מיוסד על הפסוק **נְבוּב לְחַת עָשָׂה אֹתוֹ** (שמות ל"ח ז')

נְבוּב

נְבוּב גי' ס', והם סוד

ששים גיבורים סביב לה,

וסוד ששים המה מלכות ובו נרמז הוי"ה דב"ן

יוד הה וו הה מספר
יוד הה וו הה אותיות

ונשארו עוד אותיות "בו" עם הכולל שלהם הם ט' כמספר ט' אותיות דב"ן. וניקודו מתיבת **לַחַת**. (ג)

טשפש

ויכוין נבוב בחילוף א"ת ב"ש שהוא טשפש.

יוד הי ויו הי אלף הי יוד הי
יוד הי ואו הי אלף הא יוד הא
יוד הא ואו הא אלף הה יוד הה

והשם הזה כמספר עסמ"ב העולים עם הכולל רג"ל. ועוד שלשה אהי"ה דיודי"ן ודאלפי"ן ודההי"ן ע"ה שעולין תנ"ו, ויחבר תנ"ו ורל"ג יחד גי' תרפ"ט כמנין השם טשפש.

יוד הה וו הה ע"ה גימ' תנ"ו
 ע"ה גימ' רג"ל

רג"ל ותנ"ו גימ' טשפש

א. דע דקודם קשעה"ט צריך לכוין ביחודים אלו, ובליל ב' וד' יכוין ביחוד נבוב לוחות וכו', ובליל ב' וד' יכוין ביחוד ה' יספור בכתוב עמים, ובליל ג' ו-ו' יכוין ביחוד שמש ירח עמד זבולה, ובליל ז' יכוין ביחוד האל המאזרני חיל וכו', וכל יחודים אלו הובאו בשערות"ק כמסומן מקומם, וסידרם היר"א זלה"ה קודם קשעהמ"ט, וכאן סידרנו אותם לפי סדר כל יום בפנ"ע, וכנראה שהם הכנה ליחוד דחצות לילה, וע"כ יש לכוונם קודם קשעהמ"ט, ואח"כ יכוין ביחודים לתיקון עוון הקרי הנתקן ע"י הק"ש שעעהמ"ט וכנודע, וכמסודר לקמן. ואח"כ יתחיל לומר הקשעהמ"ט, והיע"א.

ב. שערות"ק נ"ח ע"ב - דפו"י דס"ה ע"א יחוד ח'. סידור היר"א זלה"ה ח"א עמ' 779:

זמן יחוד זה קודם קריאת שמע שעל המטה שאז זו"ן הם אב"א וע"י החסדים ננסרים. וע"כ צריכים אנו לייחוד זה לצורך הנסירה דזו"ן [הכוללים דכ"ד שעות הנעשה בחצות לילה] כי אז עולים לאו"א ומזדווגים ונותן לה כלי ורוחא אלא דא"כ לא מובן למה לא נעשה זה בכל לילה, וצ"ע והיע"א.

ג. כי השווא היא כנגד אות אחרונה ת' הנחטפת ולעולם כל אות אחרונה שאין בה ניקוד כתוב היא שוא.

ליל ב'

(יחוד לליל ב' וה': "ה' יספור בכתוב עמים, זה יולד שם סלה")

תקציר היחוד

א. מקורות: שערות"ק ל"ח ע"א יחוד ז', יר"א ח"א 780, רחובות הנהר קל"ח. מאמרי רשב"י י"ח ע"א.
 ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד: יחוד קודם קשע"ה, כי זו"ן צריכים לעלות למ"ן ולקבל מוחין דפנים. לצורך עלייתם למ"ן, מקבלים הם כח ממו"ס דא"א ומיתוק דיניהם מב' תפוחין של פני א"א שהוא תיקון (7) מתיקוני דיקנא שמקורם ממו"ס דא"א. כל זה דומיא דד' ד"אחד" ששם מקבלים זו"ן מוחין ממו"ס דא"א לצורך עלייתם למ"ן להביא מוחין (סדור ל"ה ע"ב). אח"כ יקבלו מוחין דפנים שהם עסמ"ב וי"ו אותיותיהם ויחזרו פב"פ ועוד יקבלו ש"ע נהורין מא"א. מוחי עסמ"ב הם מוחין דאבא וקס"א מוחין דאימא. גם נמשך שם "כה"ת" שבכוחו להכרית החיצונים בכח או"א שם י' וה', שהכאתם יוצרת את השם הזה (יתכן שכוונתו בכח מוחין דאו"א שקיבל ז"א, הוא יכרית את החיצוניים שלא ינקו משפע הזווג או מהאח' אחרי שחזרו זו"ן פב"פ). כל מהלך זה בכח אימא (הנסירה, עלייה למ"ן והמשכת המוחין דפנים). אז קונה הנוק' כללות שם ב"ן. אח"כ יש לכוון לדחות את המוחין דקטנות עד הבריאה כנודע ולהמתיקם בכללות שמות האצילות אהי-ה, הוי"ה, אדנ-י המאירים מעולם העשייה עד א"ס (ראה סדר הוידוי המיוחד של קשע"ה ששם מתקנים שמות אלו שיאירו בכל העולמות).

(א) יחוד מיוסד על הפסוק: **יְהוָה יְסַפֵּר בְּכֹתֹב עַמִּים זֶה יֵלֵד שֵׁם סֵלָה:** (תהלים פ"ז ו')

הוי"ה ואדנ-י: השפעת מו"ס דא"א לזו"ן, לצורך עלייתם למ"ן. גם יקבלו מיתוק מתרין תפוחין דא"א.

אדנ"י
לנוק'יהוה
לז"איהוה יספור בכתוב עמים
ר"ת מספר הוי"ה ואדנ"י ע"ה

רמ"ח + שע"ו: יקבלו זו"ן מוחין דפנים וש"ע נהורין מא"א.

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
 אותיות יהוה יהוה יהוה יהוה
 סה"כ גימ' רמ"ח

יהוה יספור בכתוב עמים
 ס"ת ע"ה גימ' רמ"ח. והם ד' הויות עסמ"ב,
 עם י"ו אותיותיהם גימ' רמ"ח.

קפ"ה קפ"ה
 אלף למד אלף למד
 שש אותיות אלף למד
 ס"ה גימ' שע"ו

יהוה יספור בגימ' שע"ו
 והם ש"ע נהורין דא"א
 עם שש אותיות השורש.

תכ"ה: הכרתת החיצונים בכח השם הזה ובכח מוחין דאו"א שקיבלו זו"ן.

תכ"ה

בכתב ע"ה בגימ' תכ"ה, והוא שם קדוש היוצא מר"ת כל הנשמה תהלל יה.

א. שערות"ק ל"ח ע"א - דפו"י דמ"א ע"ב יחוד ז'. ועי' שם בדע"ה שביאר יחוד זה וירוח לך.

קס"א: מוחין דאימא (או לבושי מוחין).

אלף הי יוד הי

עמים בגימ' ע"ה אהי"ה דיודי"ן.

חשמל: לבושין להגנה מן החיצוניים (אור פניא-ל).

חשמ"ל

זה ילד שם סלה ר"ת ע"ה גימ'
חשמ"ל נהורין.

דמ"ה וב"ן: קבלת המוחין אצל זו"ן.

מספר **יוד הא ואו הא** לז"א
ט' אותיות **יוד הה וו הה** לנוק'

זה ילד שם סלה ס"ת גי' ג"ד,
היינו מ"ה וט' אותיות דשם ב"ן.
קבלת מוחין, מ"ה לז"א וט' אותיות לנוק'.

ב"ן + 9 אותיותיו: עתה נקראת הנוק' ב"ן.

יוד הה וו הה
ט' אותיות **יוד הה וו הה**
ע"ה גימ' ס"ב, גימ' זה יולד

זה ילד בגימ' ס"ב. היינו שם ב"ן,
עם ט' אותיות והכולל.

שאר היחוד: דחיית המוחין דקטנות ומיתוקם.

אלהים אלהים אלהים
אלהים אלהים גימ' ת"ל
עם ה' אותיות **אלהים** גימ' תל"ה

שם סלה גימ' תל"ה, גימ' ה"פ אלהים העולה
ת"ל עם ה' אותיות הפשוטות או ה' הכוללים
של ה' אלהים.

יב
י"ב אותיות **אהיה יהוה אדני**

שם בא"ת ב"ש יב, והנקוד מן זה ילד.
והוא גימ' י"ב אותיות של אהי"ה הוי"ה אדנ"י.

להמתיק בהם הה' אלהים
אלהים אלהים אלהים
אלהים אלהים

להמתיק בהם הה' אלהים הנז'.

ליל ג'

(יחוד לליל ג' וי': "שמש ירח עמד זבלה")

תקציר היחוד

- א. מקורות: שערות"ק ל"ח ע"א יחוד ו', יר"א ח"א 780, רחובות הנהר ק"מ, ע"ח ח"א ס"ט ע"א מ"ק, בית לחם ח"א נ"ד ע"ג, נה"ש כ"ג ע"ב.
- ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד: לצורך המשכת המוחין (פנים), יש צורך בהשפעת החשמ"ל שהוא ש"ע נהורין מפני א"א עם הח' חווירתי המשפיעים בהם (והם נקראים גם אור פניא-ל), ושורשם שהוא הוי"ה דע"ב שהם החיבורתי עצמם (הש"ע נהורין עצמם מקורם הם שתי שמות קפ"ד שבאים מהחיבורתי). המשכה זו תגרום למיתוק המוחין דקטנות ודחייתם עד ראש הבריאה. מיתוקם הוא ע"י מוחין דאבא שהוא הע"ב. אח"כ ע"י ז"א מתמתקים ב"פ ש"ך דינים דרחל ולאה שיהיו שם אדני, ועוד שהיא מתמלאת בפשוט מלא ומלא דמלא, נ' אותיות (כמו ב"אתה גיבור" סידור פ"ג ע"ב). אז מאיר לה פשוט ומלא דמ"ה.

(א) מיוסד על הפסוק **שֶׁמֶשׁ יָרַח עָמַד זְבֻלָּה לְאֹר חֲצִיף יִהְיֶה לְנֶגַה בְּרַק חֲצִיף**: (חבקוק ג' י"א)

חשמל וע"ב: הארה מפני א"א לז"א.

י' אותיות
יוד הי ויו הי **חשמ"ל** **שמש ירח עמד זבלה** ר"ת ע"ה בגימ'
 גימ' שפ"ח שפ"ה, כמספר חשמ"ל וי' אותיות דע"ב.

ב"פ קפ"ד: הוא שורש ש"ע נהורין. קפ"ד אלו מקורם בשמות ע"ב של החיבורתי שיורדים לפני א"א.

יוד. יוד הי. יוד הי ויו. יוד הי ויו הי וחשמ"ל הוא סוד ש"ע נהורין הנמשכים
 ע"ה בגי' קפ"ה מב' אחוריים דע"ב כל אחד ע"ה קפ"ה.

יוד. יוד הי. יוד הי ויו. יוד הי ויו הי
 ע"ה בגי' קפ"ה

סה"כ בגי' ש"ע אורות

שמות אלוקים: מזכיר את המבנה של קדירה בכוננת ציקי קדירה (סדור מ"ה ע"א). אלו מוחין דחכמה וחסדים דקטנות הנדחים עם הגעת מוחין דגדלות.

שמש ירח עמד זבלה ס"ת ע"ה גימ' גימ' ש' **אלף למד הי יוד ממ**
 שיי"ה, והוא מספר אלהים דיודי"ן וי"ג אותיות י"ג אותיות **אלף למד הי יוד ממ**
 וה' אותיות הפשוט. ה' אותיות **אלהים** ס"ה גימ' שיי"ח

א. שערות"ק ל"ח ע"א - דפו"י דמ"א ע"ב יחוד ו' וזה לשונו שם: שמש ירח עמד זבלה ר"ת גימ' שפ"ז והוא חשמ"ל בגימ', שהם ש"ע נהורין הנמשכים מן שני אחוריים דהוי"ה דיודי"ן שהם קפ"ד קפ"ד כנודע, ותכוין ג"כ בי' אותיות דהוי"ה דיודי"ן ע"ב עצמו עם חשמל היוצא ממנו הרי שפ"ח. אמר שמואל ע"ה.

ש"ך ש"ך דינים: אלו דינים דרחל ולאה שמתמתקים ואז תקרא אדנ-י.

דין דיין דיין דיין דיין ש"ך דלאה
דיין דיין דיין דיין דיין ש"ך דרחל

שְׁמוֹשׁ בגימ' תמ"ר, והם ש"ך דינים דלאה
וש"ך דינין דרחל.

שמות אלקים: בינה וגבורות דדעת של מוחין דקטנות הנדחים עם בא מוחין דגדלות.

א. אל. אלה. אלהי. אלהים גימ' ר'
ה' אותיות
י"ג אותיות
אלף למד הי' יוד ממ

יֵרַח בגימ' אלהים ברבוע
וי"ח אותיות דפשוט ומלא.

ע"ב + מ"ב דע"ב: מוחין דאבא שנוכחותם גורמת למיתוק ולדחיית המוחין דקטנות.

יוד הי' ויו הי' ע"ב
יהוה מ"ב אותיות
יוד הי' ויו הי'
יוד ויו דלת. הי' יוד. ויו יוד ויו. הי' יוד
סה"כ בגי' עמד

עָמַד בגימ' קי"ד, והוא הוי"ה דע"ב
ומ"ב אותיות דפשוט ומלא ומלא דמלא.

ויכוין למתק כל בחי' אלהים הנז'.

אדנ-י פשוט, מלא ומלא דמלא: הגדלת הנוק' ומילואה.

אדנ"י
אלף דלת נוֹן יוד
אלף למד פא. דלת למד תו.
נוֹן ויו נוֹן. יוד ויו דלת
סה"כ ג' אותיות כמס' זבולה

זְבֻלָּה בגימ' ג', והם ג' אותיות דפשוט ומלא
ומלא דמלא דאדנ"י.

פשוט ומלא דמ"ה: ז"א מאיר בנוק' ואז נהפכה מ"תמר" (המורה על דינים) להיות "ביב" (י"ד אותיות דמ"ה).

שמ"ש בא"ת ב"ש בְּיָב גימ' י"ד

כמספר י"ד אותיות

יהוה יוד הא ואו הא

שְׁמוֹשׁ בא"ת ב"ש הוא שם קדוש ביב,
והניקוד מן שמש ירח עמד.

והשם הוא בגימ' י"ד, והוא הוי"ה פשוטה
ומלאה דאלפי"ן שהם י"ד אותיות.

ליל שבת קודש

(יחוד לליל שבת: "האל המאזרני חיל ויתן תמים דרכי")

תקציר היחוד

א. מקורות: שערות"ק ס"ב ע"ב יחוד י"ט, יר"א ח"א 781, רחובות הנהר קמ"ז, אור החיים קפ"ה, שעהכ"ו ס' ע"א, סדור קל"ו רע"ב (חת"ך), ק"כ ע"א (ויעבור).

ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד: זמן היחוד ליל ש"ק אחר הסעודה. קודם חצות זמן יחוד יעקב ולאה מלוא קומת ז"א כמו בלילי החול אחר חצות אך עם מיתוק ובעילוי והארה עצומה יותר מלילי החול. בינתיים רחל עלתה לחיק אימא להגדילה. אחר חצות יורדת רחל ועולה לאה לאימא. בזמן זה הזיווג יעקב ורחל מלוא קומת ז"א שהוא לזיווג ז"ן יחשב (אם כי זיווג ז"ן במוסף בלבד). לכן יעקב נקרא בלשון הרב ז"א". בזמן שקודם חצות אנו מכוונים גם ליחוד הנוכחי שהוא יעקב ולאה וגם לזה שיחול בנקודת חצות והוא יעקב ורחל. ביחוד נמשיך מוחין דאבא לז"א אך הם לצורך יעקב. ההמשכה מתחילה ממו"ס דא"א דרך המדרגות הנאות לאבא לחכמה שבו (מס' ת' של הדי' יודין דע"ב) ועד הבינה שבו (כ"ח אותיות הם ט"ס דבינה) כי בינה דאבא מתייחסת בחכמה דאימא, משם לחכמה דאימא (קס"א עם י' אותיותיה) שבתוך ז"א. משם מתחילים לתקן אל לאה ואח"כ את רחל בבנין האח' שבהם (שבת עצמה נחשבת פנים כלפי ימות החול, אם כך התיקון יחשב לאח' דפנים). כעת מתחילים לבנות את לאה ע"י ז"א ע"י המשכת הארות החכמות דאו"א הנ"ל לט"ס דכח"ב שלה (הפשוט, המלא והמלא דמלא דב"ן, ל"ו אותיות. אח"כ יש לעורר ע"ב רי"ו וכ"ו (בחג"ת ז"א כמו בכוונת "ויעבור" אלא ששם ללא ההוי"ה הפשוטה) ולהאיר מהם ללאה שהיא ד' של "שד"י" והיא ד' של קשר של תש"ר. אח"כ מאירים לרחל לצורך זיווגה אחר חצות, שני שלישי החסד דת"ת ע"י ז"א. עכשיו נכוון להמשיך מוחין חדשים שתחילת המשכתם מחכמה דז"א כמו בכוונת שים שלום (סדור ק"ט ע"א - ק"י ע"א) עד יסוד יעקב (מהם המוחין החדשים? אולי כוונתו למוחין דפנים, אך לפי הדוגמא של "שים שלום", כוונתו וודאי להמשכת הטיפה עד יסוד יעקב לצורך זיווג עם רחל אחר חצות). ההמשכה היא י"פ מ"ו מז"א ליעקב (למרות שכתוב כאן שההמשכה לז"א, יעקב נקרא עתה ז"א כי קומתו כקומת ז"א). גם נמשיך לו את השליש החסד העליון דת"ת כי זיווג קודם חצות בחול (מחזה ומעלה) ע"י היסוד העליון שבחזה דז"א לכן עתה יקבלו ואז גדלה קומתו ומתארך כשיעור קומת ז"א ונקרא "תמים". עכשיו יוכל להאיר ללאה הנקראת "תם" ולרחל הנקראת "ים" והיא מ"ב דע"ב. אח"כ מזדווגים או"א וממשיכים מוחין חדשים לז"ן לצורך זיווגי לאה ורחל הנקראות "אני".

(א) מיוסד על הפסוק **הָאֵל הַמְּאָזְרֵנִי חֵיל וַיִּתֵּן תְּמִימִם דְּרַכִּי**: (תהלים ח"י ל"ג)

חת"ך וקע"א: השפעה ממו"ס דא"א לחכמה דז"א שבה אהי-ה ממוח חכמה דאימא.

הָאֵל הַמְּאֲזִינִי חַיִּל וַיִּתֵּן תְּמִים דְּרַכֵּי

ר"ת גי' חת"ך, שהם ד' יודי"ן דהוי"ה

דע"ב דא"א, כ"א כלולה מעשר הרי ת',

וכ"ח אותיות מלא דמלא דע"ב, ס"ה גימ' חת"ך,

מחכמה דא"א וז"א.

והוא סוד פסוק פותח את ידיך.

[א) ר"ל להמשיך מחכמה דא"א לחכמה דז"א]

ר"ת גי' זזת"ך

יִוֵּד הֵי וַיִּוֵּד הֵי

ד' יודי"ן דע"ב כל אחד כלולה מעשר

יִוֵּד הֵי וַיִּוֵּד הֵי

יִוֵּד הֵי וַיִּוֵּד הֵי הרי ת'

עם כ"ח אותיות דמלא דמלא

יִוֵּד וַיִּוֵּד דַּלְתָּהּ הֵי יוֹד וַיִּוֵּד וַיִּוֵּד הֵי יוֹד

ס"ה חת"ך

והוא סוד פותח את ידיך ס"ת חת"ך

הָאֵל הַמְּאֲזִינִי חַיִּל וַיִּתֵּן תְּמִים דְּרַכֵּי

ס"ת עם הכולל עולה קע"א,

גי' אהי"ה דיודי"ן ועשר אותיותיו.

אלף הֵי יוֹד הֵי

מספר

אלף הֵי יוֹד הֵי

אותיות

ותכוין להוריד הר"ת שהוא היודי"ן דהוי"ה

דיודי"ן וכ"ח אותיותיו כנוז', אל ס"ת שהיא

אהי"ה דיודי"ן ועשר אותיותיו (ר"ל מחכמה

דא"א לז"א שבו אהי"ה ממוחין דאימא),

ללאה הרמוזה בתיבת האל.

להוריד ד' יודי"ן דע"ב כ"א כלולה מעשר

יִוֵּד הֵי וַיִּוֵּד הֵי

יִוֵּד הֵי וַיִּוֵּד הֵי

יִוֵּד הֵי וַיִּוֵּד הֵי הרי ת'

עם כ"ח אותיות דמלא דמלא

יִוֵּד וַיִּוֵּד דַּלְתָּהּ הֵי יוֹד וַיִּוֵּד וַיִּוֵּד הֵי יוֹד

ס"ה חת"ך

אל הס"ת שהוא אהי"ה דיודי"ן ועשר אותיותיו

אלף הֵי יוֹד הֵי

מספר

אלף הֵי יוֹד הֵי ס"ה גימ' קע"א

א. יחוד זה אינו נוסח היר"א והוא לקוח מספר אור הלבנה, הלשון של היחוד הוא מהשד"ה. הביאורים בסוגריים הם מהגר"י קצין זצוק"ל [באור הלבנה עמ"ו קפ"ה-קפ"ז יעוי"ש, שהסביר את השד"ה] וכתב שם שכ' היום"ד ז"ל בביאורו (בשערוה"ק) שיחוד זה הנשגב והנורא מאוד שייך לליל שבת קודש אחר הסעודה כנודע יעוי"ש בביאורו וירוח לך.

ל"ו אותיות דב"ן: השפעת חת"ך וקע"א ללאה.

ל"ו אותיות גימ' לאה,
ותמשיך הנז' לפרצוף לאה הרמוזה בתיבת האל
יהוה
יוד הוה
יוד ואו דלת. הוה. ואו ואו. הוה הוה

האל אח"כ תכוין להוריד הב' שמות הנז'
(דר"ת וס"ת)
(ר"ל משם ע"ב ד' יודי"ן וכ"ח אותיותיו ושם
השני קס"א ועשר אותיותיו),
ללאה הרמוזה בתיבת האל,
והיא גי' ל"ו אותיות שבהוי"ה דב"ן,
פשוט ומלא ומלא דמלא.

שד-י: המשכה מחג"ת דז"א ללאה שהיא ד' של "שד-י" והיא ד' של קשר תש"ר.

יוד הוה ויו הוה ע"ב בחסד

המאזרני ע"ה גי' שד"י

שהוא ע"ב רי"ו הוי"ה כנודע.

יוד הוה ויו הוה ע"ב דע"ב

ויכוין להמשיך כל זה בלאה שהיא ד' דשד"י
שהיא קשר דתש"ר (א).

יוד הוה ואו הוה מספר
יוד הוה ואו הוה אותיות ע"ב דס"ג

יהוה יוד הא ואו הא ע"ב דמ"ה
סה"כ גימ' רי"ו בגבורה

יהוה כ"ו בת"ת

סה"כ גימ' שד"י

להמשיך כל זה ללאה

שהיא ד' דשד"י

שהוא קשר דתפילין של ראש

חיל: המשכה לרחל.

חיל גי' כ"ד כ"ד

שהוא ב' שלישים תחתונים דת"ת דז"א מן החסד המתפשט בו, כי [בכל ספירה מחג"ת נו"ה דז"א יש
בה חסד אחד ו] חסד גי' ע"ב וב' שלישים שבו גי' חיל ויכוין להמשיכם לרחל (ב).

א. דוגמה לכך, בזמן היניקה, כמ"ש בע"ח שכ"ח פ"ב כי ז"א יונק משדי אימא הנקראים שד"י ועי"ז יהיה
פרצוף יניקה דז"א שהוא חג"ת שיש בו מספר שד"י כי בחסד הוא הוי"ה דע"ב שכן חסד גי' ע"ב
ובגבורה רי"ו שהם ג' ע"ב שנתקבצו בשמאל ע"ד ויעבו"ר ובת"ת הוא הוי"ה פשוט כי בת"ת שם הוי"ה
עצמה ושלשתם כ"ו רי"ו ע"ב גי' שדי יעו"ש.

ב. וכמ"ש בע"ח שכ"א פ"ב כי ז"ס ושמתי כדכ"ד שמשותף כי כתר הנוק' נעשה מב"ש ת"ת דז"א מבחינת
החסד שבת"ת שהוא ע"ב וכל שלישי הוא כ"ד גם ז"ס וישראל עושה חיל כי ז"א הנקרא ישראל עושה
חיל לנוק' ר"ל שנותן לה ב"פ כ"ד שמספרם חיל וכן ז"ס הפסוק באלהים נעשה חיל ועי"ז והוא יבוס
צרינו יעו"ש"ב.

10 שמות מ"ו: המשכה מוחין חדשים מחכמה דז"א ליעקב.

יוֹד ה' ויין ה' יוֹד ה' ויין ה'
 יוֹד ה' ויין ה' יוֹד ה' ויין ה'
 יוֹד ה' ויין ה' יוֹד ה' ויין ה'
 יוֹד ה' ויין ה' יוֹד ה' ויין ה'
 יוֹד ה' ויין ה' יוֹד ה' ויין ה'

וַיִּתֵּן גי' תס"ו כמס' עשר מלואי ע"ב,
 עם שש אותיות המילוי.

עם ו' אותיות המילוי יוֹד ה' ויין ה', גימ' ויתן
 להמשיכם לז"א (עפ"י הדע"ה,
 צ"ל מז"א ליעקב הנקרא ז"א)

י-ה: המשכת ש"ע דחסד שבת"ת מז"א ליעקב. עכשיו הוא נקרא "תמים"

אור ש"ע דת"ת שהוא כ"ד
 יוֹד
 לז"א (שהוא יעקב)

תַּמִּים גימ' ת"ץ. יכוין כי כבר המשיך לז"א
 (שהוא יעקב, כמו ב"וֹיִתָּן") מספר תס"ו הנז', ועתה
 ימשיך לו גם אור שלישי עליון דחסד שבתפארת
 שהוא כ"ד כנ"ל, הרי נשלם לת"ץ כמספר תמ"ם.

תם ים: המשכה ללאה ורחל.

ז"א (שהוא יעקב) מאיר ללאה
 אֶלְהָ אֶלְהָ אֶלְהָ אֶלְהָ
 הנקראת תם

ועתה כבר יכול להאיר ללאה ולרחל הנקראים
 תמים. כי לאה נקראת תם, כמספר ד' אלפי"ן דד'
 שמות אהי"ה כנודע. (א)

ז"א (שהוא יעקב) מאיר לרחל
 הנקראת ים

יְהוָה
 יוֹד ה' ויין ה' (שליש אמצעי)
 מ"ב אותיות
 יוֹד ויין דלת. ה' יוֹד. ויין יוֹד ויין. ה' יוֹד
 ועוד שלישי תחתון ח' הרי י"ם

ורחל נקראת י"ם,

שהוא המ"ב אותיות דהוי"ה דיודי"ן, שהוא חסד,
 שהיא לוקחת [אור שלישי אמצעי] מז"א.
 ועוד השלישי האחר [התחתון] שלוקחת,
 שהוא [שליש הוי"ה פשוטה מספרו] ח',
 הרי הכל גימ' י"ם.
 (רחל קבלה שני שלישים של חסד שבת"ת,
 במילת "חיל").

א. מכוונת תורה לשמה שלוקחת לאה ד' אלפי"ן דארבע אהי"ה דאימא שהם לבושי חו"ב חו"ג דז"א, והם
 גי' מד"ת כמבואר בע"ח שער ל"ח פ"א. וכתוב בשער הפסוקים פר' שמות בבאיור שורה האמצעית, כי
 שרשם, שהוא בחינת כללות הארבע אלפי"ן, נשאר בז"א, ולאה לוקחת ת"ם. וז"ס ויעקב איש ת"ם ר"ל
 בעלה דלאה הנק' תם ע"ש.

ע"ב קס"א: זיווג פנים דאו"א לצורך המשכת מוחין חדשים לזו"ן.

ותחילה יכוין למסור עצמו על קידוש השם, ולקבל עליו ד' מיתות בית דין

ע"ב	יוד ה' ו'ו ה' ה'	א	ולייחדם ע"י	א	י	ע"י	סקילה
ס"ג	יוד ה' ואו ה' ה'	ה	ולייחדם ע"י	ד	ה	ע"י	שריפה
מ"ה	יוד הא ואו הא	י	ולייחדם ע"י	נ	ו	ע"י	הרג
ב"ן	יוד הה וו הה	ה	ולייחדם ע"י	י	ה	ע"י	חנק

דְרָכַי גימ' הוי"ה דע"ב ואהי"ה דיודי"ן קס"א, **יוד ה' ו'ו ה' ה'** ע"ב - פנים דאבא
פנים דאו"א. **אלף ה' יוד ה' ה'** קס"א - פנים דאימא
ושניהם גימ' רג"ל, וע"ה גימ' דרכ"י,

יכוין לזווג או"א
איהיהיה
להמשיך מהם המוחין לזו"ן
ויכוין להמשיכם לזו"ן.

אני: המשכת מוחין לכח"ב דלאה ורחל לצורך זיווגם.

יכוין בשם קדוש שביחוד זה מוצאו מתיבת
תמים בחילוף א"ת ב"ש אימי, וניקודו כניקוד
ר"ת האל המאזרני חיל ויתן.

תמים בא"ת ב"ש הוא
אֵימִי

יכוין בשם אימ"י הנז' שמספרו ס"א גימ' אני, **יכוין אֵימִי** גימ' אני כינוי ללאה ורחל
שהוא כינוי ללאה ולרחל,
כי אני גימ' הוי"ה דב"ן
ותשע אותיותיו שהוא בנוק'.
וזהו שכתוב "ראו עתה כי אני אני הוא".
והוא גימ' והוא גימ' שם ב"ן **יוד הה וו הה**
וט' אותיותיו **יוד הה וו הה**

(א) סגולה להעלות נשמתו למעלה בלילה

מי שרוצה להעלות נשמתו בלילה בסוד פקדון צריך שיהיה בו א' מחמשה דברים אלו:
(משערה"ק דף ט' ע"ד - דפו"י י"ב ע"א)

- שיכוין באותו יום בתפלתו כונה שלימה באופן שגרם בעת נפילת אפים דשחרית זווג עליון.
- שיתן באותו יום צדקה כתקנה שלא ידע למי נותנה, וגם המקבל לא ידע ממי נוטלה וליתן צדקה לאדם ראוי והגון.
- שיהיה באותו יום כל היום בתפילין בלי היסח הדעת ולכוין בהם הכונה קצרה כמ"ש במקומו.
- להחזיר בני אדם בתשובה, או שימנע לאיזה אדם שמבקש לעשות עבירה ולהחזירו בתשובה מעוון ההוא.
- לזכור בעת שישן כל החטאים שעשה באותו יום ואפי' דקדוק קטן וישוב בתשובה ויתודה עליהם. (ובפע"ח שם כתב אין צריך בפרטות, אמנם צריך שיטרח ויזכור כל מה שיוכל מהחטאים שעשה ביום ההוא).

א. פע"ח דף ע"ח ע"ג. סידור היר"א זלה"ה ח"א עמו' 783.

8 צירים והלחות: שמן ששון ח"ב דף נ"ה ע"ג אות י"ד: מרסאות שונות נאמרו לגבי הצירים וההלחות. המוכנת ביותר היא שהם יסוד ומלכות דיסוד (היסוד הוא הרחם עצמו). זה גם מתאים ללשון הסידור ב"למען שמני" ו"באהבה" והם החותמות. שאר הגרסאות לא מוכמות. בית לחם יהודה דף פ"ז רע"ד: הצירים הם החוד והיסוד של היסוד, כי החוד של היסוד נתן את המיפה ליסוד של היסוד כשם שהיתה השפעה מהחוד הכללי ליסוד הכללי. אך שם לא מוכן אך מהשבים את הק"ב, שהרי יש השפעת כללות הגבורות מדהוד ליסוד. אם כן צ"ע מדוע מונים את הנשי"ב פעמיים להגיע להשבון ק"פ, עם החוד והיסוד שהם הכלים. (אלא א"כ נאמר שאנו מונים גם את הרשימו שגשאר כהוד. אך עדיין קשה שהיא לא יורד ליסוד ואנו אומרים שהמיפה קיבלה 100 ברכות).

9 להוריד החו"ב בחו"ג: בית לחם יהודה דף פ"ח רע"א: המיפה נמשכת מזיווג המזוהי, ומשם לדעת שלה. יש לכלול גם את הכתר אלא שלא הוזכר כיוון שאין עולה אלא ד' בלבד.

10 הכתר הוא ד': שמן ששון ח"ב דף נ"ה ע"ד אות ד': שתי אפשרויות להבין, או שהכתר יש בו ד"פ מים. או לומר שממנו המים שלו נמשכים ד' כלכל (לרום מעלה). בית לחם יהודה דף פ"ח ע"א: כיוון שמכלשי על תנא"י, בנתי' וכן באמא. באתי לגני דף רט"ז סוע"א: כיוון שכתר הנתי' נכנס כד' חלקים.

11 כן כת: בית לחם יהודה דף פ"ח ע"ב: בזמן היוזוג טיפת המ"ן כלולה גם מטיפות הזכר ועם הטיפה שלה הם כן וכת. עיי' אוצ"ח דף ל"ח ע"ד, שמטיפת ז"א נשמות הזכרים ומהנתי' נשמות הנקבות. ואם כן וכת אלו נשמות הזכרים והנקבות, שתישעבר בהם הנתי' כעת.

12 עליית הנתי' לחו"ב החו"ג: בית לחם יהודה דף פ"ח סוע"ב: אינה עולה עד הכתר בדרוהת פכ"פ עד לעתיד לבוא (מהרה"ז ז') כנ"י בשל"ז פ"ב. עיי' פעי"ח דרוש ר"ח פ"א ופ"ב, ומשם בארה שהנתי' עולה במוסף ר"ח לכתר ר"ח בעת התפילה בלבד. מכיוון שהיא יחוד הנעשה בר"ח יתכן שגם בעת החוד הזה תעלה הנתי' גם לגובה הכתר. וכן בספדור בניחו דף מ"ג ע"א, "נגדלת המלכות כשיעור קומת ז"א", משימע פולל הכתר. ידוע שהיחודים מעלתם גדולה מתורה ותפילה... זה שהכתר לא נכלל כחישוב, זה רק מדין רמז בעלמא, או כגון בקבלת המוחין בז"א, מגיל 9 עד 13, וכנסים חו"ב וחו"ג, והכתר נחשב כיום אחד בלבד, לכן מוכן מדוע אינו נספר.

1 יש לכוון במיפה קודם שמכוננים בסוד הזכר (כוונת שם "ש-ד"). כן מישמע מהסדר בעי"ת שט"ל פ"ה ולא כמ"ש בשער החודים. מזכיר שלום דף רצ"ד רע"א.

2 ד' יחיי' דע"ב: בית לחם יהודה ח"ב דף פ"ז סוע"ב: כשם ששלשה יחיי' הם ממילוי השם גם היחיד הראשונה נובעת מהמילוי שהוא "וד". באתי לגני ח"ב דף רט"ז: הי"ד הראשונה היא משורש השם ולא מהמילוי. כן מוכח מלשון שערד"ק מבי"ש וסידור בניחו. הסוכה להבדל בין היחיד הראשונה לשלושת האחרות כי היא כונה אבא שנוכללים בו אמא וזו"ן שהם מיוצגים במילוי יחיי'.

3 השפעה ממוזל י"ג לז"ק דאבא: בית לחם יהודה דף פ"ז רע"ג: עפ"י המבואר בשאו"א סופ"ח, כאשר השפעת המזל השמיני לאבא והמזל ה"ג לאבא, יהיה זיווג או"א שלים. כאשר או"א יקבלו מהמזל ה"ג בלבד יהיה זיווגם לא שלים, זה המצב כאן. ההשפעה לז"ק ולא לג"ר כי המשפיע הם המזלי' הנקראים דעת, ועיקר זיווגם של או"א הוא לצורך תודת המיפה מהדעת שלהם בסוד "אין קישוי אלא לדעת". ולכן ההשפעה העיקרית היא מהדעת ומטה, שהדעת הוא נשמתי ה"ק.

4 שהשפעה לאבא היא דרך בעלה אבא, כשם שההשפעה לנתי' היא רק מזו"א. אבא נטל חו"ג שלמים ונתן את הגבורות לאבא, בית לחם יהודה שם.

5 ז"ת דאו"א: מזכיר שלום דף רצ"ד: הכוונה ליש"ו"ת שהם בינה דכללות האצילות ולכן הם שם ס"ג (אם תאמר שהיא אבא ואמא כפשוטו היית מוצפה לשמות ע"ב וס"ג).

6 מת דם בשר: הגהת הצמ"ח: ר"ת גמט' מ"ז וס"ת רמ"ח. מזכיר שלום דף רצ"ד ע"ב: כונתו שרמ"ח אברי' של הוולד שורשם משם ע"ב שמילוי מ"ז.

7 ציור י' עם ג' קוצין: בית לחם יהודה דף פ"ז ע"ד: מעיד ששמע מהשד"ה שככת יכת י' היא ע"י כתיבת ג' קוצים בלבד, כי הג' של היחיד הוא העוקץ השלשי, ואין להוסיף אחד נוסף משמאל (קוץ דר"ח). קול יעקב דף כ"ז: יש לעשות גם את קוץ דר"ת עפ"י זהר ויקרא. בית לחם יהודה: עפ"י הפרק שלנו יש ראייה בדרה לשיטת הקול יעקב. אה"כ ראה שבישער מאמרי רשב"י דף ל"ה ע"א, המבאר את זהר ויקרא, מבואר בהדיא לשיטת השד"ח. באתי לגני דף רט"ז: מדוע לא הקשה על הסתירה בין פרקנו (ע"ח שט"ל פ"ה) למאמרי רשב"י הני"ל. לענ"ד הסוכה לכך היא שהבין בית לחם יהודה שאין סתירה כי רבינו האר"י מבאר שם את כוונתו בע"ת. כלומר, יש מספר ישושים איד להסביר את העי"ת הני"ל, אך פסק ההלכה כיצד כותבין את האות י' מופיע במאמרי רשב"י הני"ל.

סדר כוונות הסעודה

כולל ברכת המזון בקיצור

בנוסח עה"מ ו ספרד

נה"ש דף מ"ז ע"א
ליקוטי הש"ס על
מסכת אבות (במשנה
"פת במלח תאכל")

כוונת טבילת הלחם במלח

בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא, אלא במזלא תליא מלתא.
זכותא הוא זווג השערות שבנוצר ונקה, ש-שער ענינו גבורה - רי"ו,
ו-ב' פעמים רי"ו ע"ה, עולה זכות.

מזלא הוא בגימטריא ג' הוי"ת, שהוא אור הנמשך ממוחא סתימאה דא"א,
א. למצח והפנים, ומשם ל-נוצר (מזל ה-ח'),
ב. לדיקנא דא"א, ומשם ל-ונקה (מזל הי"ג).

ג' הוי"ת של נוצר נקרא לחם	ג' הוי"ת של ונקה נקרא מלח
יהוה יהוה יהוה	יהוה יהוה יהוה
בגי' מזלא	בגי' מזלא

וכשיטבול ה-לחם [נוצר], ב-מלח [ונקה], יכוין לזווגם

מקורות: ספר הליקוטים דף ט"ו אמצע ע"ג, ובדף ט"ז סוף ע"א הזכיר בעיקר מזוני,
וכן הוא בנה"ש דף מ"ז ע"ב ד"ה לחם.

יש לטבול הלחם במלח ג' פעמים (עי' מעין החכמה דף ב' ע"ב בסוף ש' היחודים, ובא"ח).

(שער המצוות פ' עקב, בניהו דף ט"ו ע"ב, ע"פ הגהות הבא"ל ח"ד דף נ')

יכוין בכללותה להמשיך שפע ומזון מחיצוניות או"א לזו"ן. ולהמשיך שפע ומזון מיצירה לעשיה. ולברר הטוב שבמאכל, ולברר ניצוצי הקדושה המעורבים בו על ידי חטא אדם הראשון. וגם לתקן איזה נשמת חוטא שנתגלגל בו בעונו, לתקנם ולבררם על ידי מחשבה דאבא (חו"ב דאבא).

כוונת ש"ן ול"ב שיניים

אחוריים דבינה - בגי' קס"ו
יוד. יוד. ה"ל. יוד. ה"ל ואו.
יוד. ה"ל ואו ה"ל

אחוריים דחכמה - בגי' קפ"ד
יוד. יוד. ה"ל. יוד. ה"ל ויו.
יוד. ה"ל ויו ה"ל

קפ"ד וקס"ו גי' ש"ן שעל ידו הבירור.

ויכוין כי א' בצירור יו"י גי' ל"ב שיניים, והם ל"ב נתי' חכמה שעל ידם הבירור.

(4 המרכיבים)

כוונת מ"ו (כשרואה הלחם 1)

ושניהם גי' מ"ו מילוי דשם ע"ב
יוד. ה"ל ויו ה"ל, כי במחשבה נעשה הבירור.

א' בצירור יו"י גי' יהוה לחי עליון - כנגד חכמה דאבא
א' בצירור יו"ד גי' כ' לחי תחתון - כנגד בינה דאבא

כוונת ג"ח (אוכל שאתה מניח בין ב' הלחיים 2)

ול"ב וב"ו גי' אל יהוה ע"ה, גי' אוכל הנרמז בלחיים, וע"ה גי' ג"ח.

א' בצירור יו"י גי' ל"ב
א' בצירור יו"ד גי' כ"ו

כוונת התכללות האלפי"ן זה בזה (כמו חילוף המוחין)

יכוין לכלול חצי התחתון דאל"ף ראשונה בחצי התחתון דאל"ף שניה, גי' כ"ו.

איהיהוה הבן בחכמה (יחוד או"א עילאין).

יכוין לכלול חצי העליון דאל"ף ראשונה בחצי העליון דאל"ף שניה, גי' ל"ב.

יאהיהוה חכם בבינה (יחוד י"סו"ת).

כוונת לה"ם (עצמות המאכל - לחם 3)

(ותכוין באוכל הנזכר שיהיה מתוקן ונגמור - שער המצוות)

ג"ח עם כ' גי' ג' היוו"ת **יהוה יהוה יהוה**,
כמספר לה"ם.

א' בצירור יו"י גי' ל"ב
א' בצירור יו"ד גי' כ"ו

א' בצירור יו"ד גי' כ'

(בינה דמ"ו, כנגד האשה - את הלחם אשר הוא אוכל).
לכוללם בשורש

כוונת ד"ק (טחינת הלחם 4)

יכוין לטחון ולדקדק לחם זה בל"ב שיניים, כדי שיצא הקדושה מהקלי'.

ועל ידי כך יתברר האוכל במ"ו ונ"ח שעולים ד"ק.

ד' אלפי"ן דמ"ו ונ"ח גי' ד"ק.
לח"ם וד"ק גי' יעקב.
מ"ו נ"ח ד"ק גי' יצחק.

גי' כ"ו
גי' כ' סה"כ גי' מ"ו יוד. ה"ל ויו ה"ל.

גי' ל"ב
גי' כ"ו סה"כ גי' נ"ח אל יהוה ע"ה.

הערות האדמו"ר מקארנא 35

- הערה 1** יוד וו יוד, יוד וו דלת - 518.
א. השלך על ה' יהבך - 518.
ב. ב"פ עי"ן, ב"פ און, חט"ם פ"ה סה"כ 518,
אשר משם השפע יורד.
ג. תנ"ה (קס"א קמ"ג קנ"א) ס"ג סה"כ 518.
- הערה 2** יוד הי ואו הה - 58.
שם של בת עין, נקודת ציון, שמשם יוצא השפע - אוכל ע"ה. ליתן נייחא לנשמות והניצוצות, ואז נעשים אוכל.
- הערה 3** א. יכוין לבנות קומת השכינה ע"י גי' אלפי"ן אלו שיהיה נקראת לחם ראוי ליחוד הנורא.
ב. ליתן צורה וכלי אל הניצוץ שיהיה נקרא "לחם".
ג. ואז עולים האלפי"ן מ"ו + נ"ח + לח"ם כמנין יעקב - ונתן לי לחם (לאכול), כי יעקב הוא הצורה לכל הנשמות.
- הערה 4** מ"ו+נ"ח עולה מנו"ח. ויתעלה בקדושה. מ"ו + נ"ח + ד"ק עולה יצחק, המכניע וכורת הקלי', וממשיך שפע ופרנסה. לטחון דק דק, כדי שיצא הקדושה מהקלי'.

כוונת פ"ד (בליעת המאכל)

(גמור הבריור נעשה באיצטומכא. החלק הטוב נספג בדם, הפסולת יוצא לחוץ)

ג"ה וכ"ו גי' פ"ד, גי' אחה"ע שבגרון שהוא אימא, שלשם נדחה המאכל מאבא (שהוא החיד).
וגם פ"ד גי' חנו"ך שהוא מטטרו"ן שביצירה, שבו אל יהוה גי' אוכ"ל, כי אוכל נפש הוא ביצירה (הנותן לעשיה, הנקראת אכילה).
גם יכוין יוד הה וו הה אדנ"י (עשיה) גי' בליעה.

גי' ל"ב
גי' כ"ו
סה"כ גי' ג"ה אל יהוה ע"ה
גי' כ"ו גי' יהוה
(חכמה דמ"ו, שהוא החיד - אבא, הדוחה את המאכל לגרון).

כוונת ש"ע (כשיורד לאיצטומכא)

גם יכוין לחבר את כל הכוונות הנזכרות שהם מ"ו ג"ה לח"ם ד"ק פ"ד

הם י"ד אלפ"ן, ויכוין שהם כמספר ש"ע 1 נהורין שהם כמספר שני שמות אל מלאים אלף למד (יצירה - אל יהוה) אלף למד (עשיה - אל אדנ"י)

מ"ו
ג"ה
לח"ם
ד"ק
פ"ד

אכילה ביום יכוין גי' אהיה. יוד הא ואו הא, וגם גי' אדנ"י ע"ה שהיא עשיה, כדי לכלול מידת לילה ביום.
אוכל בלילה יכוין גי' אל יהוה שהיא יצירה, כדי לכלול מידת יום בלילה.
מאכל ביום ובלילה יכוין גי' אהדוניה שנקללים זה בזה.

תפילה על האכילה

תפלה לאחר כוונות האכילה

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שבתוך סגלת מ"ו ג"ה לח"ם ד"ק פ"ד העולה כמספר ש"ע נהורין שהם ב"פ אלף למד אלף למד מלאים שתפעל אכילתי פעלת הקרבן שמקרב הפחות העליונים ממטה למעלה, פי כן האכילה תמציתה הולך לכבד, ומתקבד ללב, ומתלב למח ממטה למעלה, מעשיה ליצירה, ומיצירה לבריאה, ומבריאה לאצילות, מדרגה למעלה ממדרגה עד אין סוף ברוך הוא, ומשם ישתלשל ויירד שפע גדול לכל העולמות עד הגיעו עלי וכל איבר מאיברי יחזיק איבר שפגדו בעליון:

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שכל ניצוצי הקדשה שבמאכל הזה, וכל רוחות המגלגלים שבו, שיתבררו ויתקנו פראוי, ומה שלא יתברר ויתקן פראוי אתה האל עשה חסד ברחמיך הרבים תשלים לבררם ולתקנם, ועשה למען שמך הגדול שלא יחטיאוני ולא יזיקוני, ותשמרני ותצילני מאכילת דבר אסור ולא תבוא תקלה על ידי ותחבר כל ניצוצי הקדשה שנתפזרו על ידי בקלי' ותחזירם אל הקדשה כמשפט הראשון מגנות מפל רע, ואת נפשותינו תטהר, והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא והיה יהוה אחד ושמו אחד.

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

הערות האדמו"ר מקארנא 35"ב

הערה 1

1. תכוין "להמכם לשבע", ב"פ ש"ע נהורין. להמשיך הברכה והפרנסה מאת הארת הפנים ולא מן האחוריים "מאור פני מלך חיים".
 2. ואז מרגיש הארה ושמחה מעליית הניצוצין והנשמות. "ופסה נאכל על השובע" (רומז לב"פ ש"ע).
- בכוונת "פותח את ירך" י"ד אלפ"ן, "ומשביע" (שבע) לכל חי רצון".

כוונת מאה ברכות - קודם שיתחיל ברכת המזון

י"ט		שבת		חול	
ושם ס"ג וי' אות' יוד הי ואו הי ס"ג יוד הי ואו הי י' אות' גי' יוס טוּב - ע"ג	יהו"ה כ"ו	ושם ע"ב יוד הי ויו הי	יהו"ה כ"ו	ומילוי מילואו (ד"ל אותיות) אלף למזל פא, דלת למזל תו [צרכ"ס תי"ו], נון ואו נוך, יוד ואו דלת.	שם אדנ"י צגי' ס"ה
כ"ו עם ס"ג עם י' אות' ע"ה צגי' מאה ברכות.		כ"ו עם ע"ב וכללי ב' השמות צגי' מאה ברכות		ס"ה עם ד"ל ע"ה צגי' מאה ברכות.	

טבלת די ברכות בחול:

מילת ה' שבסיום הברכה		כללות ברכה	
הוֹן את הַכֹּל	יְהוָה	להאיר למוח החכמה דנוק' אלף למזל פא	ברכה א' הוֹן
עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמַּזוּן	אֱלֹהִים	להאיר למוח הבינה דנוק' דלת למזל תו [צרכ"ס תי"ו]	ברכה ב' הארץ
צג' ימים א' ישאיר תוס' שצת, וצג' ימים אחרונים יקבל תוס' שצת יוס ג' ויוס ד' בין יוד הה וו הה קב"א אלף הה יוד הה אל אדנ"י שצטשיח	יוס צ' ויוס כ' מ"ה יוד הא ואו הא קמ"ג אלף הא יוד הא אל יהוה שצזיירכ	יוס א' ויוס ו' ס"ג יוד הי ואו הי קס"א אלף הי יוד הי אל שדי שצצריאח	ברכה ג' בונה ירושלים
האל אבינו . . .	- -	להאיר למוח הגבורות דדעת דנוק' יוד ואו דלת	ברכה ד' הטוב והמטיב

טבלת די ברכות בשבת וי"ט: (בכללי הברכה ובמילת ה' שבסיום הברכה. ובברכה רביעית בכללי הברכה בלבד)

ברכה	התכללות העולמות	המשכה למוח' דו"א	המשכה למוח' דנוק' י"ט (דס"ג)	שבת (דע"ב)	למוח חכמה דנוק' י"ט (דס"ג)
ברכה א' הוֹן	אצילות דאצילות	למוח חכמה דז"א יוד הי ויו הי	למוח חכמה דנוק' יוד ואו דלת	למוח חכמה דנוק' יוד ויו דלת	למוח חכמה דנוק' יוד ואו דלת
ברכה ב' הארץ	צריאח דאצילות צאצילות דאצילות	למוח צינח דז"א יוד הי ואו הי	למוח צינח דנוק' הי יוד	למוח צינח דנוק' הי יוד	למוח צינח דנוק' הי יוד דס"ג
ברכה ג' בונה ירושלים	ינירע דאצילות צצריאח ואצילות דאצילות	למוח חסדים דדעת יוד הא ואו הא	למוח חסדים דדעת ויו יוד ויו	למוח חסדים דדעת ואו אלף ואו	למוח חסדים דדעת ואו אלף ואו
ברכה ד' הטוב והמטיב	עשיח דאצילות צאצי וצרי ויצי דאצילות	למוח גבורות דדעת יוד הה וו הה	למוח גבורות דדעת הי יוד	למוח גבורות דדעת הי יוד	למוח גבורות דדעת הי יוד דס"ג

כוונות מזיגת הכוס:

קודם שימזוג הכוס, יכוין כי הוא ייך דיי, כמספר ג' ווי"ן דשס ז"ן, ועס ז"ן עלמו זגרי יי"ן כזה: ווו יוד הוה וו הוה.
גס יכוין לחמישה ידות דשס ז"ן, שזגרי יי"ך כזה:

י | מנצפך | מנצפך | מנצפך | מנצפך | מנצפך |

וימזגנו זתשעכ יודין דעסמ"ז כמספר בז"ם: יוד ה' ו'ו ה' - יוד ה' ואו ה' - יוד ה' ואו ה' - יוד ה' וו ה'.

בשבת: רצה וְהוֹלֵל יִצְנֹו יכוין להתפלל שיחליטנו ה' מהכנסת ושליעת מטטרו"ן, ושתיכס הכנה ע"י ז"א דאצילות או ע"י עולם הבריאה.

בראש חודש: ... ב'יום

ר	יכוין זגרי ריזוע חלכ"ס פשוט	א אל אלה אלהי אלהים.
א	רמז זר"ת חלכ"ס פשוט	אלהים.
ש	יכוין זגרי חלכ"ס דיודי"ן	אלה למוד ה' יוד זמם.
חדש	יכוין זגרי קס"א קנ"א	אלה ה' יוד ה' - אלה הוה יוד הוה.
ראש הוֹדֵשׁ	ע"כ זגרי	שׁוֹן דְּלֶת יוֹד זגרי תתי"ד הוֹה (ניקוד קמז רומז לא"א).

ברכת הטוב והמטיב:

הטוב החסדים **וְהַמְטִיב** הממתיקים לגבורה ברדתם **לְכָל** שהוא היסוד **שֶׁבְּכָל יוֹם וַיּוֹם**,

מיתוק באו"י

<u>החסדים הממתקים</u>		<u>הגבורות הנמתקות</u>	
הוא	חסד ההוד	יְהוָה	הטִיב
ממתיק	לָנוּ	ממתיק	לָנוּ
גבורה	דחסד	שבהוד	דיסוד
יְהוָה	הוא	יְהוָה	הוא
חסד הנצח	יְהוָה	ממתיק	לָנוּ
גבורה	דגבורה	שבנצח	דיסוד
יְהוָה	הוא	יְהוָה	הוא
חסד הב"ש ת"ת	וְה'	ממתיק	לָנוּ
ב"ש	גבורה דת"ת	שבב"ש	ת"ת דיסוד
וְה'	הוא	וְה'	הוא

מיתוק באו"ח

<u>החסדים הממתקים</u>		<u>הגבורות הנמתקות</u>	
הוא	חסד הב"ש ת"ת	וְה'	גְמֻלָנוּ
ממתיק	ש"ע דגבורה דת"ת	שבש"ע	ת"ת דיסוד
יְהוָה	הוא	יְהוָה	הוא
חסד ההוד	יְהוָה	ממתיק	לָנוּ
גבורה	דנצח	שבגבורה	דיסוד
יְהוָה	הוא	יְהוָה	הוא
חסד הנצח	יְהוָה	ממתיק	לָנוּ
גבורה	דהוד	שבחסד	דיסוד
יְהוָה	הוא	יְהוָה	הוא

ע' מחברת הקודש שער השבת, שער ר"ח, טעמי המצוות פרשת עקב. שעה"כ דרושי קדושת ליל שבת דרוש ח', ענין סעודת שחרית דשבת, דף ע"ד ע"ג.

יכין עצמו לקיים מ"ע לברך ברכת המזון ביראה ואהבה ובכוונה עצומה ובשמחה רבה ובטוב לבב, להמשיך שפע וברכה רבה ומוחין וחיות ומזון לנוק' קדישא דז"א דאצילות, וממנה לנו ולכל העולמות הקדושים.
ויעצום עיניו ויאסור ידיו זו על גב זו, ימנית על שמאלית, כיושב לפני המלך מלכו של עולם מלכות קדישא דז"א דאצילות.

קודם מים אחרונים יאמר לשם יחוד זה, שהובא בסה"ק בן איש חי פרשת חקת ב'

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה

יאהדוניה

ורחימו ודחילו

בדחילו ורחימו

איהיהויה

אההויה

ליחדא שם אותיות י"ה (או"א) באותיות ו"ה (זו"ן)

ביחודא שלים

יהוהיהוה

(על ידי שפע א"ס ב"ה המשפיע בהם ומייחדם),

בשם כלי ישראל

הרי אנחנו באים לקיים »מצות עשה דאורייתא, לברך ברכת המזון פפתוב» בתורה, ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך. לתקן שרש מצוה זו במקום עליון. ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא חשובה ומקבלת ורצויה לפניך ברכה ראשונה וברכה שנייה וברכה שלישית אשר נברך עתה עליה מזון, ותתן לנו כוז ויכלת ועזר וסיוע להעלות מיין» נוקבין, ולהמשיך ארבעה המוזין לישראל ורחל (הגדולה).

וגם תהיה חשובה ומקבלת ורצויה לפניך ברכה רביעית אשר נברך עתה, ותתן לנו כוז ויכלת ועזר וסיוע להעלות מיין» נוקבין, ולהמשיך ארבעה מוזין לעקב ורחל. ויעלה לפניך פאלו פוננו בכל הפונות הראויות לכוון בארבע ברכות אלו של המזון.

ויהי | נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו פוננו, ומעשה ידינו פוננו.

בשבת וביום טוב וביום שאין אומרים בו תחנון, אומרים זה:

שיר המעלות. בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כוזלמים: אז ימלא שזוק פינו ולשוננו רנה. אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה: הגדיל יהוה לעשות עמנו. היינו שמוחים: שובה יהוה את שבינתנו פאפיקים פנגב: הזרעים בדמעה ברנה יקצרו: הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע. בא יבא ברנה. נשא אלמתי:

בחול קודם ברכת המזון אומרים מזמור זה, במקום שיר המעלות:

על נהרות בבבל שם ישבנו גם פכינו פזכרנו את ציון: על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: כי שם שאלונו שובינו איך נשיר» את שי תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמותי: זכר יהוה לבני אדם את יום ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד פה: בת בבבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

הנני מוכן ומזומן לקיים »מצות עשה של ברכת המזון שנאמר, ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך, על הארץ הטובה, אשר נתן לך:

יכוין להרחיק מעליו קטרוג אסמון ולילית ע"י מימי החסד.

וכשיטול מים אחרונים יכוין בר"ת **מ"א**, ובר"ת וס"ת דתיבת אחרונים.

והם מ"א אותיות דפשוט ומלא ומלא דמלא דאהי"ה דיודי"ן, ומ"א אותיות דאהי"ה דאלפי"ן:

יכוין בנטילת י"ד פרקי **יד שמאל**
לפשוט ומלא דאהי"ה דאלפי"ן

אהי"ה : אלה הא יוד הא

יכוין בנטילת י"ד פרקי **יד ימין**
לפשוט ומלא דאהי"ה דיודי"ן

אהי"ה : אלה הי יוד הי

והמ"א אותיות יחלק
אות ראשונה בגודל, ועשרה בכל אצבע.

א

גודל

הי"ה : אלה הא יו

אצבע א'

ד הא : אלה למד פ

אצבע ב'

א, הא אלה, יוד ו

אצבע ג'

או דלת, הא אלה

אצבע ד'

והמ"א אותיות יחלק
אות ראשונה בגודל, ועשרה בכל אצבע.

א

גודל

הי"ה : אלה הי יו

אצבע א'

ד הי : אלה למד פ

אצבע ב'

א, הי יוד, יוד ו

אצבע ג'

יו דלת, הי יוד

אצבע ד'

עוד יחלק את המ"א הנ"ל באופן כזה:
ד' אותיות הפשוט בגודל, וד' דמלא בד' אצבעות

גודל

אהי"ה

אצבע א'	אצבע ב'	אצבע ג'	אצבע ד'
אלף	הא	יוד	הא

עוד יחלק ד' אותיות דמלא דמלא בד' אצבעות

אצבע ב'

הא אלה

אצבע א'

אלף למד פא

אצבע ד'

הא אלה

אצבע ג'

יוד ואו דלת

עוד יחלק את המ"א הנ"ל באופן כזה:
ד' אותיות הפשוט בגודל, וד' דמלא בד' אצבעות

גודל

אהי"ה

אצבע א'	אצבע ב'	אצבע ג'	אצבע ד'
אלף	הי	יוד	הי

עוד יחלק ד' אותיות דמלא דמלא בד' אצבעות

אצבע ב'

הי יוד

אצבע א'

אלף למד פא

אצבע ד'

הי יוד

אצבע ג'

יוד ויו דלת

סדר כוונת גירוש הסט"א מהשולחן

יכוין לגרש הסט"א העומדת על השולחן, ובפרט כשאין לו זימון,
בכח השמות קס"א קמ"ג שמספרם ש"ד.

קס"א

אלף הי יוד הי

ג'י ש"ד

קמ"ג

אלף הא יוד הא

ועם ח' אותיות שורשיהם וב' כוללים (בג' י'), שמספרם שד"י,

אה"ה

אה"ה

הרי שד"י,

להשרות השכינה על השולחן.

כוונת מאה ברכות - קודם שיתחיל ברכת המזון

חול

יכוין לשם **אדנ"י** העולה ס"ה,

ומילוי מילואו

אלף למד פא

דלת למד תו [בר"ח תי"ו]

נון ואו נוך

יוד ואו דלת

ד"ל אותיות.

ס"ה עם ד"ל ע"ה בג' מאה ברכות.

שבת

יכוין לשם **הו"ה** העולה כ"ו,

ושם ע"ב **יוד הי ויו הי**.

כ"ו עם ע"ב בג' צ"ח, עם כללות ב' השמות בג' מאה ברכות.

יו"ט

יכוין לשם **הו"ה** העולה כ"ו,

ושם ס"ג **יוד הי ואו הי**,

ועשר אותיותיו **יוד הי ואו הי** (בג' ע"ג, שהוא יו"ם טו"ב).

כ"ו עם ע"ג, ע"ה בג' מאה ברכות.

הקדמה כללית לשבת

יכוין בארבע ברכות דברכת המזון

1. התכללות עולמות אבי"ע דאצילות.
2. להמשיך ארבעה מוחין חו"ב חו"ג לז"א (עסמ"ב).
3. להמשיך לחו"ב חו"ג דנוקבא ד' אותיות דע"ב במילוי המילוי, שהם כ"ח אותיות.

סדר הזימון

אם הם ג' או יותר, אומר המזמן: **הב לן ונברוך למלכא עלאה קדישא**

המסובין עונים: **שמים**

המזמן: **ברשות מלכא עלאה קדישא**

בשבת יוסיף: **וברשות שבת מלכתא**

ביום טוב יוסיף: **וברשות יומא טבא אושפיזא קדישא**

בסוכות יוסיף: **וברשות שבועה אושפיזין עלאין קדישין**

המזמן: **(וברשות מורי ורבותי) וברשותכם:**

המזמן: **נברוך (בעשרה או יותר מוסיף: אלהינו) שאכלנו משלו:**

המסובין עונים: **ברוך (בעשרה או יותר מוסיפים: אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו**

זיינו:

המזמן חוזר ואומר: **ברוך (בעשרה או יותר מוסיף: אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו זיינו:**

בסעודת חתן אומר המברך: **נברוך (בעשרה או יותר מוסיף: אלהינו)**

שהשמיחה במעוננו שאכלנו משלו:

והמסובין עונים: **ברוך (בעשרה או יותר מוסיפים: אלהינו)**

שהשמיחה במעוננו שאכלנו משלו ובטובו הגדול זיינו:

והמברך חוזר ואומר: **ברוך (בעשרה או יותר מוסיפים: אלהינו)**

שהשמיחה במעוננו שאכלנו משלו ובטובו הגדול זיינו:

סדר הזימון

שלושה שאכלו כאחד חיבין בזימון, וכך מזמנין:

המזמן:	רבותי נְבָרְךָ:
המסובין עונים:	יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרְךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
המזמן חוזר:	יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרְךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
המזמן ממשיך:	בְּרִשׁוֹת מְרִנָּן וְרַבִּינָן נְבָרְךָ (בעשרה: אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ:
המסובין עונים:	בְּרוּךְ (בעשרה: אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטְוֵבוֹ חַיֵּינוּ:
המזמן חוזר:	בְּרוּךְ (בעשרה: אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטְוֵבוֹ חַיֵּינוּ:
לשבע ברכות:	דְּוִי הָסֵר וְגַם חֲרוֹן. וְאֵז אֱלִים בְּשִׁיר יְרוּן. נִחַנּוּ בְּמַעְגְּלֵי צִדִּיק. שְׁעֵה בְּרַכַּת יְשׁוּרוּן. בְּנֵי אֶהְרֹן: בְּרִשׁוֹת מְרִנָּן וְרַבִּינָן וְרַבּוֹתֵי. נְבָרְךָ אֱלֹהֵינוּ שְׁהַשְׂמִינָה בְּמַעוֹנֵנוּ. וְשְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ:
ועונין המסובין:	בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁהַשְׂמִינָה בְּמַעוֹנֵנוּ. וְשְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ. וּבִטְוֵבוֹ חַיֵּינוּ:
והמזמן חוזר:	בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁהַשְׂמִינָה בְּמַעוֹנֵנוּ. וְשְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ. וּבִטְוֵבוֹ חַיֵּינוּ:
לברית מילה:	נִוְדָה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אַמּוּנֵי. בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה. בְּרִשׁוֹת אֵל אִיּוֹם וְנִזְרָא. מִשְׁלֵב לְעֵתוֹת בְּצָרָה. אֵל נִזְאָר בְּגְבוּרָה. אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהוָה.
	נִוְדָה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אַמּוּנֵי. בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה. <small>פסוק</small>
	בְּרִשׁוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. טְהוֹרָה הִיא וְגַם פְּרוּשָׁה. צְנוּה לָנוּ מִזְשָׁה. מִשְׁהָ עֶבֶד יְהוָה.
	נִוְדָה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אַמּוּנֵי. בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה. <small>פסוק</small>
	בְּרִשׁוֹת הַכְּהֻנִּים וְהַלְוִיִּם. אֶקְרָא לַאֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים. אֶהוּדְנוּ בְּכָל אִיִּם. אֶבְרַכָּה אֶת יְהוָה.
	נִוְדָה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אַמּוּנֵי. בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה. <small>פסוק</small>
	בְּרִשׁוֹת מְרִנָּן וְרַבִּינָן וְרַבּוֹתֵי. אֶפְתָּחָה בְּשִׁיר פִּי וּשְׁפָתֵי. וְתִאמְרָנָה עֲצָמוֹתֵי. בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה.
	נִוְדָה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אַמּוּנֵי. בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה. <small>פסוק</small>

כוונות בכללות ברכה א' ("מתחילה ועד סוף")

חול

יכוין להאיר מוח חכמה דנוק' מח' אורות דח' אותיות דאות אל"ף דאדנ"י, כזה

אלף למד פא

- 1. התכללות העולמות אצילות דאצילות.
 - 2. להמשיך מוח חכמה לז"א, יוד ה' ויו ה'.
 - 3. להמשיך מוח חכמה לנוקבא, יוד ויו דלת (דע"ב). [יו"ט יכוין יוד ואו דלת דס"ג].
- ברכת הזן היא בזו"ן הגדולים דאבי"ע דפנימיות דאצילות, ודאבי"ע דחיצוניות ודפנימיות דבריאה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל
הַיָּחִיד אוֹתָנוּ וְאֵת הָעוֹלָם כְּלוּ בְטוֹבוֹ גי' ע"ה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּחַן
גי' מילוי דרביע מ"ה יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא הא בְּחַסְד
גי' י' יה יהו יהוה אֱלֹהֵינוּ בְּרוּךְ וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נוֹתֵן גי' אב"ג ית"ץ
לָחֵם לְכָל-בָּשָׂר ר"ת גי' יב"ק יאהלוההים כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ. וּבְטוֹבוֹ
הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחְסֹר לָנוּ מִזֶּזֶן תָּמִיד לְעוֹלָם
וְעַד. כִּי הוּא אֵל יכוין כי אל זה הוא אל שדי שבבריאה והוא משפיע אל זן שהוא בגי' אל
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שביצירה וּמְפַרֵּס-לְכָל וְשֹׁלְחָנוּ עֲרוּךְ לְכָל. וְהִתְקִיף מִחַיָּה
וּמִזֶּזֶן לְכָל-בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרַב חֲסָדָיו. כָּאֲמוֹר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַיָּחִיד
אֶת-הָעוֹלָם כְּלוּ בְטוֹבוֹ גי' ע"ה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּחַן
מ"ה יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא הא בְּחַסְד
גי' י' יה יהו יהוה אֱלֹהֵינוּ וּבְרַחֲמִים, הוּא נוֹתֵן גי' אב"ג ית"ץ לָחֵם לְכָל-
בָּשָׂר ר"ת גי' יב"ק יאהלוההים. כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ. וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל,
תָּמִיד לֹא-חָסַר לָנוּ, וְאֵל יַחְסֹר לָנוּ מִזֶּזֶן לְעוֹלָם וְעַד, בְּעֶבְרַת שְׁמוֹ
הַגָּדוֹל, כִּי הוּא אֵל יכוין כי אל זה הוא אל שדי שבבריאה והוא משפיע אל זן שהוא בגי'
אל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שביצירה וּמְפַרֵּס לְכָל וּמְטַיֵּב לְכָל, וּמְכִיף מִזֶּזֶן לְכָל-
בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. כָּאֲמוֹר:

יְדוּעָה הַסְּגוּלָה לומר את ברכת המזון מתוך הכתב, בשמחה ובכוונה. אך עדיין אנחנו רואים הרבה אנשים שמקיימים את זה ופרנסתם בצמצום גדול. אלא שחשוב לשים לב (ולכוין בזה בשעת אמירת הברכה) לפשט נוסח הברכה (וזהו כל ענין הפרנסה, ומי שמכוין בזה באמת, "מובטח לו מזונותיו בכבוד כל ימיו" - משנה ברורה בשם ספר החינוך)!

א. ה' הוא זה שמפרנס את כל העולם כולו, ללא תנאי וללא קשר למי, מה עיסוקו, כמוות ההשתדלות שלו והדרגה הרוחנית שלו (מקיים מצוות או לא, ח"ו), אלא רק בגלל שזה' הוא הטוב המוחלט והוא רוצה להטיב לנו. אין כאן שום חשבון אחר!

ב. הדבר היחיד שמעכב זה אנחנו, כשאנחנו לא מאמינים בזה! כי באמת המציאות אינה נראית כך (ובזה הנסיון שלנו). מי שחושב שהפרנסה שלו תלויה בהשתדלות שלו ולא בה', הוא גורם לעצמו שיה' עוזב אותו לנפשו (בדבר הזה), ונותן לו להסתדר לבד! כל ההשתדלות היא רק כדי שִׁירָאָה טבעי!

פּוֹתֵז

בג"ל שע"ח + מ"ה + ס"ה

ח' חוורת

יֹד הִי וְיֹד הִי. יֹד הִי וְיֹד הִי

ש"ע דא"א

אֵלֶּף לִמּוּד. אֵלֶּף לִמּוּד

לז"א

יֹד הִיא וְאֵלֶּף הִיא

ולנוק'

אֵדָנִי

אֶת יִדְךָ

שני יו"דין. ר"ת פא"י.

בג"ל ב' השמות אֵלֶּף אֵהֶדוּנָה יֹד זו"ן
 חכמה דז"א ו"ק דז"א יסוד דנוק'

ס"ת זֶתֶךָ. יכוין להמשיך שפע ומזון מחכמה דז"א לכל העולמות

יֹד הִי וְיֹד הִי : יֹד וְיֹד דֶּלֶת . הִי יֹד . וְיֹד יֹד וְיֹד . הִי יֹד

 $4 \times 10 = 400$ ועוד כ"ח אותיות (מלא דמלא) = חת"ך

ס"ת זֶתֶךָ, באתב"ש סא"ל, גי' יאהדוניה

וּמְשַׁבֵּיעַ

בגמ' זֶתֶךָ

יכוין להמשיך שפע ומזון מחכמה דז"א לכל העולמות

יֹד הִי וְיֹד הִי : יֹד וְיֹד דֶּלֶת . הִי יֹד . וְיֹד יֹד וְיֹד . הִי יֹד

 $4 \times 10 = 400$ ועוד כ"ח אותיות (מלא דמלא) = חת"ך

לְכֹל חַי רִצּוֹן

רצו"ן בגי' קפ"ד קס"א

יֹד. יֹד הִי. יֹד הִי וְיֹד. יֹד הִי וְיֹד הִי יֹד הִי יֹד הִי

יסוד אבא

אֵלֶּף הִי יֹד הִי

יסוד אימא

רַחֵל

להמתיק רחל

(פ"ר)

מ נ צ פ ך

להמתיק ב' דמעין

(ש"ך)

דִּין דִּין דִּין דִּין דִּין

גם יכוין להמשיך מהרצון הנז' שפע ומזון וברכה רבה לכל העולמות

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

יֵאָדוּנָה
אֲדִין הַכֹּל
הֵיךְ הוּא וְהֵיךְ

חול יכוין יְיָ הוּא

שבת

המושכה למוח חכמה דז"א, יוֹד הֵי וְיָו הֵי.

המושכה למוח חכמה דנוק' יוֹד וְיָו דְלֵת (דע"ב). [ביו"ט יכוין יוֹד וְאָו דְלֵת דס"ג].
התכללות העולמות אצילות דאצילות.

הַיָּזֵן אֶת הַכֹּל.

כוונות בכללות ברכה ב' ("מתחילה ועד סוף")

חול

יכוין להאיר מוח בינה דנוק' מח' אורות דח' אותיות דאות דל"ת דאדנ"י, כזה

דְלֵת לְמוֹד תו [בר"ה תי"ו],

שבת

1. התכללות העולמות בריאה דאצילות באצילות דאצילות.

2. להמשיך מוח בינה לז"א, יוֹד הֵי וְאָו הֵי.

3. להמשיך מוח בינה לנוקבא, הֵי יוֹד (דע"ב). [ביו"ט יכוין הֵי יוֹד דס"ג].

נודה לך. יהוה אלהינו. על שהנחלת לאבותינו. יאדרנוני ארון הכלל היה זה ויהי תקון בעל היכלת והמזות סלים

ארץ חמדה טובה ורחבה ברית ותורה ז"ים ומזון,
 על שהוצאתנו מארץ מצרים, ופדיתנו מבית עבדים, ועל
 בריתך שחתמת בבשרנו. ועל תורתך שלמדתנו, ועל חקי
 רצונך שהודעתנו. ועל ז"ים (י"מ: שהוזנתנו) ומזון שאתה זן
 ומפרנס אותנו.

על הנסים

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמר ונזכר קודם תיבת ה' של ברכת על הארץ [היינו שאמר ברוך אתה, וטרם אמר ה'], חוזר לאמרו. ואם נזכר אחר תיבת ה', יאמר אותו בהרחמן, ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו'.

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשיעות ועל הנפלאות ועל הנחמות. שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

להנוכה

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו. כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל. לשפוזם תורתך ולהעבירם « מזקי רצונך. ואתה ברזמיה הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם. דנת את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים. ורבים ביד מעטים. ורשעים ביד צדיקים. וטמאים ביד טהורים. וזדים ביד עוסקי תורתך: לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית » תשיעה גדולה ופרקן פהיום הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך. וטהרו את מקדשך. והדליקו נרות בנצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חנכה אלו בהלל ובהודאה. ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה.

לפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה. כשעמד עליהם המן הרשע. בקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים. מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחודש שינים עשר הוא חדש אדר ושללם לבז. ואתה ברזמיה הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו. והשבות לו גמולו בראשו. ותלו אותו ואת בניו על העץ. ועשית עמהם נס ונפלא. ונודה לשמך הגדול סלה.

על הכל יהוה אלהינו. אנחנו מודים לך, ומברכים את שמך. כאמור ואכלת ושבעת וברכת את-את

זוּדָה לָךְ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, ^{תקנה} ^{בשל היכולת} ^{והכחות סלים} עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ, אֶרֶץ חַמְדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה, וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, ^{תקנה} ^{בשל היכולת} ^{והכחות סלים} מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִבַּיִת עֲבָדִים, וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחַתַּמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ, וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים זָז וְחָסַד שֶׁחֲזַנְתָּנוּ, וְעַל אֲכִילַת מִזֶּזֶן שֶׁאַתָּה זָז וּמִפְרֵזֶס אוֹתָנוּ תַּמִּיד, בְּכָל-יוֹם וּבְכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָה:

על הנסים

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמר ונזכר קודם תיבת ה' של ברכת על הארץ [היינו שאמר ברוך אתה, וטרם אמר ה'], חוזר לאמרו. ואם נזכר אחר תיבת ה', יאמר אותו בהרחמן, ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו'.
על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמדות. שְׁעֲשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה.

לחנוכה

בַּיָּמִי מִתְתִּיחוּ בְּיָדֵינוּ כְּהֵן גָּדוֹל חֲשֵׁמוֹנָאִי וּבְנָיו. כְּשֶׁעֲמַדָּה מְלָכוֹת יוֹן הִרְשָׁעָה עַל-עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל. לְהַשְׁפִּיחַם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם «מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. עֲמַדַת לָהֶם בַּעֲת צָרָתָם. רַבַּת אֶת-רִיבָם. דָּגַת אֶת-דֵּיגָם. נָקְמַת אֶת-נִקְמָתָם. מִסָּרַת גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים. וְטַמְאִים בְּיַד טְהוּרִים. וְרַשָּׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ. וְלָךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ. וְלַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ» תְּשׁוּעָה גְּדוּלָה וּפְרָקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּר בִּיתְךָ. וּפָנּוּ אֶת-הַיְכָלְךָ. וְטָהְרוּ אֶת-מִקְדָּשְׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ. וְקָבְעוּ שְׂמוֹנֶת (יָמִים אֵלּוּ בְּהֵלֵל וּבְהוֹדָאָה וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נֶס וּפְלָא וְנִוְדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה) יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ. לְהוֹדוֹת וּלְהֵלֵל «לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

לפורים

בַּיָּמִי מִרְדְּכָי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה. כְּשֶׁעֲמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּזֶן הִרְשָׁע. בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים. מִנְּעֵר וְעַד-זָקֵן. טַף וְנָשִׁים. בַּיּוֹם אֶחָד. בְּשִׁלְשָׁה עֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ» שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי הוּא חֹדֶשׁ אָדָר, וּשְׁלָלָם לְבוֹז. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרַת אֶת-עֲצָתוֹ. וְקַלְקַלְתָּ אֶת-מִוְשַׁבְּתוֹ. וְהַשְׁבוֹתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ. וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת-בְּנָיו עַל-הָעֵץ. (וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נֶס וּפְלָא וְנִוְדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה):

ועל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{תקנה} ^{בשל היכולת} ^{והכחות סלים} אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ. יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָל-חַי תַּמִּיד לְעוֹלָם וָעֵד: כִּפְתוּב. וְאֲכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַת אֶת-

רצה יהוה אלהינו ^{יאדונוי ארון הכל היה זה} עלינו ועל ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל הר ציון משכן כבודך, ועל היכלך, ועל מעונך, ועל דבירך, ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שםך עליו. אבינו רענו זוננו פרנסנו כלכלנו הרוחנו הרוחלנו מהרה מכל צרותינו. ונא אל תצריכנו יהוה אלהינו ^{יאדונוי ארון הכל היה זה} אלהינו ^{תקוה בעל היכולת והכחות כולם}, לידי מתנות בשר ודם ולא לידי הלואתם, אלא לידי המלאה והרחבה העשירה והפתוחה. יהי רצון שלא יבוש בעולם הזה. ולא נכלם לעולם הבא. ומלכות בית דוד משייחך תתזכרנה במקומה במהרה בימינו:

בשבת יאמר רצה:

רצה והזליצנו יכוין להתפלל שיחליצנו ה' מהנהגת ושליטת מטטרו"ן ושתהיה הנהגה על ידי ז"א דאצילות או על ידי עולם הבריאה יהוה אלהינו ^{יאדונוי ארון הכל היה זה} אלהינו ^{תקוה בעל היכולת והכחות כולם} במצותיך ובמצות יום השביעי. השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום גדול וקדוש הוא מלפניך. נשבת בו ונזונת בו ונתעצב בו פמיות חקי רצונך. ואל תהי צרה ויגון ביום מנוחתנו. והראנו בנחמת ציון במהרה בימינו, כי אתה הוא בעל הנחמות. והגם שאכלנו ושתינו חרבון ביתך הגדול והקדוש לא שכחנו, אל תשכחנו לנצח ואל תזנחנו לעד כי אל מלך גדול וקדוש אתה.

בראש-חדש, ביום טוב ובחול המועד, אומר יעלה ויבוא:

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו. זכרון ירושלים עירך. וזכרון משינו בן דוד עבדך. וזכרון כל-עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה. לחן לחסד ולרחמים. לחיים טובים ולשלום. ביום

בראש חדש:

א אל אלה אלהי אלהים. יכוין בגי' ריבוע אלהי"ם פשוט
 אלהים. רמז בר"ת אלהי"ם פשוט
 אלף למד הי יוד ממ. יכוין בגי' אלהי"ם דיודי"ן

חדש יכוין בגי' קס"א קנ"א
ראש חודש ע"ה בגי' אלף הי יוד הי - אלף הה יוד הה
 שי"ן דלת יוד בגי' תתי"ד (קמ"ז רומז לא"א) **הזה**

נצט המצות הזה ביום (ביו"ט מוסיפים טוב) מקרא קודש הזה בפסח:
 נצט השבועות הזה ביום טוב מקרא קודש הזה בשבועות:
 נצט הסכות הזה ביום (ביו"ט מוסיפים טוב) מקרא קודש הזה בסכות:
 שמיני נצט עצרת הזה ביום טוב מקרא קודש הזה בשמ"ע:
 הזכרון הזה ביום טוב מקרא קודש הזה בראש השנה:

רצונו ^{יארדוטי ארון הכל היה זה היה} יהוה ^{תקון בעל היכולת והמחיות טולם} אלהינו ^{תקון בעל היכולת והמחיות טולם} על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמה עליו אלהינו אבינו רענו זוננו פרנסנו וכלכלנו והרויחנו והרווח לנו יהוה ^{יארדוטי ארון הכל היה זה היה} אלהינו ^{תקון בעל היכולת והמחיות טולם} מהרה מכר צרותינו ונא אל תצריכנו יהוה ^{יארדוטי ארון הכל היה זה היה} אלהינו ^{תקון בעל היכולת והמחיות טולם} לא לידי מתנת בשור ודם ולא לידי הלואתם, כי אם לידי המלאה, הפתוחה, הקדושה והרחבה, שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד:

בשבת יאמר רצה:

רצה והחליצנו יכוין להתפלל שיחליצנו ה' מהנהגת ושלטת מטטרו"ן ושתהיה הנהגה על ידי ז"א דאצילות או על ידי עולם הבריאה יהוה ^{יארדוטי ארון הכל היה זה היה} אלהינו ^{תקון בעל היכולת והמחיות טולם} במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת-בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך וברצונך הנניח לנו יהוה ^{יארדוטי ארון הכל היה זה היה} אלהינו ^{תקון בעל היכולת והמחיות טולם} שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו והראנו יהוה ^{יארדוטי ארון הכל היה זה היה} אלהינו ^{תקון בעל היכולת והמחיות טולם} בנחמת ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות.

בראש-חדש, ביום טוב ובחול המועד, אומר יעלה ויבוא:

אלהינו ^{תקון בעל היכולת והמחיות טולם} ואלהי ^{תקון בעל היכולת והמחיות טולם} אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משינו בן-דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון כל-עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים (טובים) ולשלום ביום

בראש חדש:

א אל אלה אלהי אלהים. יכוין בגי' ריבוע אלהי"ם פשוט
 אלהים. רמז בר"ת אלהי"ם פשוט
 אלף למד הי יוד מם. יכוין בגי' אלהי"ם דיודי"ן

החדש

אלף הי יוד הי - אלף הה יוד הה יכוין בגי' קס"א קנ"א

הזה ש"ן דלת יוד בגי' תתי"ד (קמז רומז לא"א) ע"ה בגי' ראש חודש

חג המצות הזה בפסח:

חג השבועות הזה בשבועות:

חג הסוכות הזה בסכות:

חג העצרת הזה בשמ"ע:

הזכרון הזה בראש השנה:

לְרַחֵם בּוֹ עַלֵינוּ וְלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זְכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוֹס וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֵם עַלֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וּתְבַנֶּה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַבְּמִהָרָה בְּיָמֵינוּ.

זְכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוֹס וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֵם עַלֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וּבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמִהָרָה בְּיָמֵינוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יאהדונהי
ארוך הכל
היה היה ויהיה

תוספת שבת

יכוין בג' ימים ראשונים של השבוע להשאיר תוספת שבת. ובג' ימים אחרונים של השבוע, יכוין לקבל תוספת שבת (התוספת יקבל בשבת, בזכות כוונה זו).

יום א' ויום ו'	יום ב' ויום ה'	יום ג' ויום ד'
ס"ג יוד הי ואו הי	מ"ה יוד הא ואו הא	ב"ן יוד הה וו הה
קס"א אלף הי יוד הי	קמ"ג אלף הא יוד הא	קנ"א אלף הה יוד הה
אל שדי	אל יהוה	אל אדני
שבבריאה	שביצירה	שבעשיה

יכוין להאיר מתוספת סעודות שבת לימי החול

שבת המשכה למוח החסדים דדעת דז"א, יוד הא ואו הא.
המשכה למוח החסדים דדעת דנוק' ויו יוד ויו (דע"ב). [יו"ט יכוין ואו אלף ואו דס"ג].
התכללות העולמות יצירה דאצילות בבריאה ואצילות דאצילות, כנו'.

בּוֹנֵה בְּרַחֲמָיו יְרוּשָׁלַיִם. (ואומר בלחש אָמֵן).

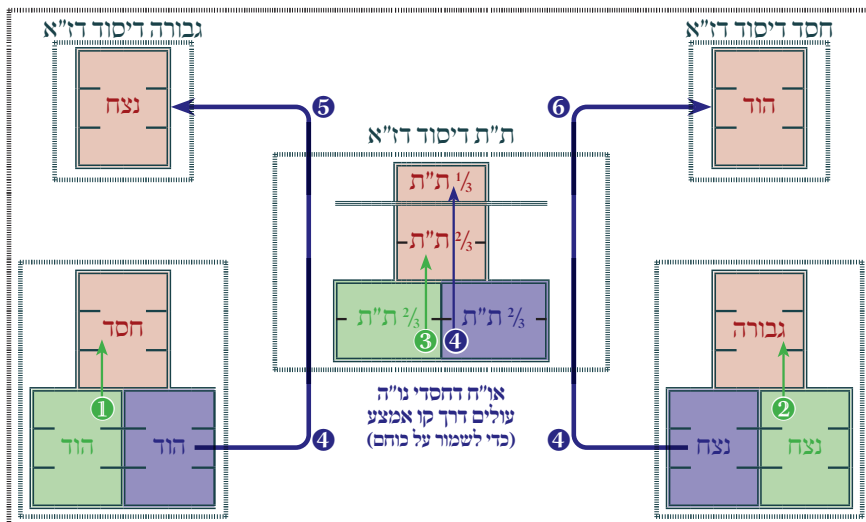
כוונות בכללות ברכה ד' ("מתחילה ועד סוף")

חול יכוין להאיר מוח גבורות דדעת דנוק' דז"א מט' אורות דט' אותיות דאות יו"ד דאדנ"י, כזה
יוד ואו דלת

1. התכללות העולמות עשיה באצילות ובריאה ויצירה דאצילות.
2. להמשיך מוח גבורות דדעת לז"א, יוד לה וו הה.
3. להמשיך מוח גבורות דדעת לנוקבא, ה"י יוד (דע"ב). [יו"ט יכוין ה"י יוד דס"ג].

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, לְעֵד הָאֵל
 אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ, אֲדִירֵנוּ, בּוֹרְאֵנוּ, גּוֹאֲלֵנוּ, יּוֹצֵרֵנוּ, קְדוֹשֵׁנוּ
 קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל. הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב הַחֲסִדִים,
 וְהַמְּטִיב הַמְּמַתְקִים לַגְּבוּרָה בְּרַדְתָּם לְכָל שְׂבַכְלֵי יוֹם וַיּוֹם,

<p>הגבורות הנמתקות</p> <p>יְהוָה</p> <p>גבורה דחסד שבהוד דיסוד</p>	<p>מיתוק באו"י</p> <p>1 ממתיק [לָנוּ]</p>	<p>החסדים הממתקים</p> <p>הוּא יְהוָה הַטֵּיב</p> <p>חסד ההוד</p>
<p>יְהוָה</p> <p>גבורה דגבורה שבנצח דיסוד</p>	<p>2 ממתיק [לָנוּ]</p>	<p>הוּא יְהוָה מִטֵּיב</p> <p>חסד הנצח</p>
<p>וְה</p> <p>ב"ש גבורה דת"ת שבב"ש ת"ת דיסוד</p>	<p>3 ממתיק לָנוּ</p>	<p>הוּא וְה יִיטֵיב</p> <p>חסד הב"ש ת"ת</p>
<p>הגבורות הנמתקות</p> <p>יְה</p> <p>ש"ע דגבורה דת"ת שבש"ע ת"ת דיסוד</p>	<p>4 ממתיק</p>	<p>החסדים הממתקים</p> <p>הוּא וְה גְּמִלָנוּ</p> <p>חסד הב"ש ת"ת</p>
<p>יְהוָה</p> <p>גבורה דנצח שבגבורה דיסוד</p>	<p>5 ממתיק</p>	<p>הוּא יְהוָה גּוֹמְלָנוּ</p> <p>חסד ההוד</p>
<p>יְהוָה</p> <p>גבורה דהוד שבחסד דיסוד</p>	<p>6 ממתיק</p>	<p>הוּא יְהוָה יְגַמְלָנוּ</p> <p>חסד הנצח</p>

לְעֵד

לֶחֶם וְלֶחֶם סוּד וְרֵחַמִּים וְרוּחַ וְהַצְּלָה וְהַצְּלָה וְכָל-טוֹב. יענו אמן.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּסֵא כְבוֹדוֹ.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשֵׁמִים וּבְאֶרֶץ.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דּוֹרִים.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא קָרַן לְעַמּוֹ יְרִים.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנִצְחָה נְצִיחִים.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִפְרֹסֵנוּ בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבִזְיוֹ. (יש מוסיפים בְּהַתָּר וְלֹא

בְּאֶסוּר). בְּנִחָת וְלֹא בְּצַעַר.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה רוּחָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל-מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ.

לֶחֶם וְלֶחֶם סוּד וְרֵחַמִּים וְרוּחַ, הַצְּלָה וְהַצְּלָחָה, בְּרָכָה וְיִשׁוּעָה, נְחִמָּה, פְּרִיָּסָה וְכֻלְכָּלָה, וְרֵחַמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְכָל-טוֹב, וּמְכַל־טוֹב לְעוֹלָם אֵל יִחְסֶרְנוּ. יענו אמן.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִתְבָּרַךְ בְּשֵׁמִים וּבְאֶרֶץ:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים. וְיִתְפָּאֵר בְּנוֹ

לְעַד וּלְנִצְחָה נְצִיחִים. וְיִתְהַדָּר בְּנוֹ לְעַד

וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִפְרֹסֵנוּ בְּכָבוֹד:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁבֵּר עָלֵנוּ מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ

קוּמְמִיּוֹת לְאֶרְצֵנוּ:

הַרְחֵמֵנוּ
הַרְחֵמֵנוּ
הַרְחֵמֵנוּ
הַרְחֵמֵנוּ

הוא יִצְלִיחַ אֶת־דַּרְכֵינוּ.
הוא יִשְׁבֵּר עַל גְּלוֹת מְהֵרָה מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ.
הוא יוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאֶרֶצֵנוּ.
הוא יִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה. רְפוּאֵת הַנְּפֶשׁ
וּרְפוּאֵת הַגּוּף.

הַרְחֵמֵנוּ
הַרְחֵמֵנוּ

הוא יִפְתַּח לָנוּ אֶת־יָדוֹ הַרְחֵבָה.
הוא יִבָּרֵךְ « כָּל־אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל.
כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרָהִם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
בְּכָל מִקְּלָל כָּל, כֵּן יִבָּרֵךְ אוֹתָנוּ יַחַד בְּרִכָּה שְׁלֵמָה, וְכֵן
יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר » אָמֵן.

הַרְחֵמֵנוּ הוא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרִכָּה מְרֵבָה בַּבַּיִת הַזֶּה
וְעַל שְׁלֵחוֹ זֶה שְׂאֵכְלָנוּ עָלֵינוּ:
הַרְחֵמֵנוּ הוא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת־אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב
וַיִּבְשֵׁר לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחֲמוֹת:

אם הוא אוכל על שלחן אחרים יברך לבעה"ב:

יְהִי רְצוֹן שְׁלֵא יָבוֹשׁ בְּעַל הַבַּיִת בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכְלֹם לְעוֹלָם הַבָּא. וְיִצְלַח מְאֹד בְּכָל נְכֻסָיו.
וַיְהִי נְכֻסָיו וְנְכֻסֵינוּ מוֹצְלָחִים וְקָרוֹבִים לְעֵיר. וְאֵל יִשְׁלַח שִׁטָּן לֹא בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו וְלֹא
בְּמַעֲשֵׂי יָדֵינוּ. וְאֵל יִדְרֹק לֹא לְפָנָיו וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם דְּבַר הַרְהוּר חֲטָא וְעֵבִירָה וְעוֹן מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם:

הַרְחֵמֵנוּ הוא יִבָּרֵךְ אֶת (אָבִי מוֹרֵי) בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת
(אִמִּי מוֹרֵתִי) בְּעֵלְת הַבַּיִת הַזֶּה. אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם
וְאֶת זְרַעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם.

הַרְחַמֵּן הוּא יִפְרֹשׂ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמוֹ.

בשבת: הַרְחַמֵּן הוּא יִנְחִילֵנוּ עוֹלָם שְׁכָלוֹ שִׁבְתָּ וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים.
בראש חדש: הַרְחַמֵּן הוּא יִנְחִישׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבָרָכָה.
בראש השנה: הַרְחַמֵּן הוּא יִנְחִישׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וּלְבָרָכָה.
בסוכות: הַרְחַמֵּן הוּא יִזְכֵּנוּ לִישׁוֹב «בְּסִכַּת עוֹרוֹ שֶׁל» לְוִיתָן. הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ שִׁפְעַ קְדֻשָּׁה וְטָהָרָה מִשְׁבַּעַה אֲשֶׁר־יִזְיֵן עָלֵינוּ קְדֻשָּׁתוֹ, זְכוּתָם תִּהְיֶה מְגִן וְצַנָּה עָלֵינוּ. הַרְחַמֵּן הוּא יִקָּים לָנוּ אֶת־סִכַּת דָּוִד הַגּוֹפֶלֶת:
במועדים: הַרְחַמֵּן הוּא יִגְיַעֵנוּ לְמוֹעֲדִים אֲחֵרִים הַבָּאִים לְקִרְאתָנוּ לְשָׁלוֹם:
ביום טוב: הַרְחַמֵּן הוּא יִנְחִילֵנוּ לְיוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב:

בחנוכה ובפורים, אם שכח לומר על הנסים בברכה שניה יאמר כאן, הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו', ויאמר כל הנוסח של על הנסים

הַרְחַמֵּן הוּא יִטַּעַ תּוֹרָתוֹ וְאֶהְבְּתוּ בְּלִבְנוֹ. וְתִהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נִזְחָטָא. וְיִהְיֶה כָּל־מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם.

ואם סמוך על שלחן עצמו יאמר:

הַרְחַמֵּן הוּא יְבָרַךְ אוֹתִי (וְאָבִי וְאִמִּי) וְאֶת אִשְׁתִּי וְאֶת זְרַעִי וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר לִי, אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר לָנוּ. כְּמוֹ שֶׁנִּזְכָּרְנוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, בְּכָל, מְכָל, כָּל. כֵּן יְבָרַךְ אוֹתָנוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּבָרָכָה שְׁלֵמָה. וְנֹאמַר «אֲמֵן»:

בְּמִקְרוֹם יִלְמְדוּ עָלֵהֶם וְעָלֵינוּ זְכוּת שְׁתִּיחָא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם, וְנִשְׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה יִאֲדוּרְנוּ וְצַדִּיקָה מֵאֵלֵהִי יִשְׁעֵנוּ, וְנִמְצָא חַן וְשִׁכָּל טוֹב» בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

הַרְחַמֵּן הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ שִׁבְתָּ וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים: **לשבת:**

יִאֲדוּרְנוּ אִתּוֹ הַכֹּל הַזֶּה וְהַזֶּה

תָּקוּהָ בְּעַל הַיְסוּדֹת וְהַמְּחִיבֹת סוּלָם

תָּקוּהָ בְּעַל הַיְסוּדֹת וְהַמְּחִיבֹת סוּלָם

ברכת האורח

הַרְחֵמֵנוּ הוא יְבָרַךְ אֶת הַשְּׁלֵחוֹן הַזֶּה שְׂאֲכַלְנוּ עֲלָיו וְיִסְדֵּר בּוֹ כָּל-מַעֲדָנָי עוֹלָם. וְיִהְיֶה כְּשֶׁלֵּחְנוּ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ, כָּל-רֵעֵב מִמֶּנּוּ יֹאכַל וְכָל-צָמָא מִמֶּנּוּ יִשְׁתֶּה. וְאֶל-יִזְכֹּר מִמֶּנּוּ כָּל-טוֹב לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. אָמֵן: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרַךְ בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וּבְעַל הַסְּעוּדָה הַזֹּאת. הוּא וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכָל-אֲשֵׁר לוֹ. בְּבָנִים שִׂיחָיו וּבְנִכְסָיִם שִׂיחָיו. בָּרַךְ יְהוָה וְיַעֲלֶה יָדָיו וּפְעֹל יָדָיו תִּרְצֶה: וְיִהְיוּ נְכֹסָיו וְנִכְסֵינּוּ מְצֻלָּיִם וְקְרוֹבִים לְעִיר. וְאֶל-יִזְדַּקֵּק לְפָנָיו וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם דְּבַר חֲטָא וְהִרְהוֹר עֵוֹן. שֵׁשׁ וְשִׁמּוֹן כָּל-הַיָּמִים בְּעֶשֶׂר וּכְבוֹד. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: לֹא יָבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכְלֵם לְעוֹלָם הַבָּא. אָמֵן כִּן יְהִי רָצוֹן.

הַרְחֵמֵנוּ הוא יְזַיְיֵנוּ וְיִזְכְּנוּ וְיִקְרְבֵנוּ לְיָמֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְבְנֵינָּנוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלִזְמַן הָעוֹלָם הַבָּא. מִגְּדוֹל יְשׁוּעוֹת מַלְכוּתוֹ וְעֲשֵׂה-חֲסֵד לְמַשִּׁיחֵנוּ לְדוֹד וּלְזַרְעוֹ עַד-עוֹלָם

(ביום שמתפללים בו מוסף וכן במוצ"ש וכן בסעודת מילה ובסעודת פורים - בא"ח חוקת י"ט - אומרים)

הַרְחֵמֵנוּ הוא יְזַדְדֵנוּ אֶת-הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבָרְכָה:

לראש חדש:

הַרְחֵמֵנוּ הוא יְזַחֵלְנוּ יוֹם שִׁכְלוּ טוֹב:

ליום טוב:

בליל ראשון של פסח מוסיפים:

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יְזַחֵלְנוּ לְיוֹם שִׁכְלוּ טוֹב, לְיוֹם שִׁכְלוּ אַזְרוּךְ לְיוֹם שִׁצְדֵי־יָקִים יוֹשְׁבֵינָּנוּ וְעֵטְרוֹתֵיהֶם בְּרֹאשֵׁיהֶם וְנִהְיִין מִזֵּיו הַשְּׂכִינָה וְיִהְיִי חֲלָקְנוּ עִמָּהֶם:

הַרְחֵמֵנוּ הוא יְזַדְדֵנוּ אֶת-הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וּלְבָרְכָה:

לראש השנה:

הַרְחֵמֵנוּ הוא יְקִים לָנוּ אֶת-סִפְת דָּוִד הַנּוֹפֶלֶת:

לסוכות:

הַרְחֵמֵנוּ הוא יְזַכְּנוּ לְיָמֹת הַמְּשִׁיחַ וְלִזְמַן הָעוֹלָם הַבָּא. מִגְּדוֹל

(ביום שמתפללים בו מוסף וכן במוצ"ש וכן בסעודת מילה ובסעודת פורים - בא"ח

חוקת י"ט - אומרים: מִגְּדוֹל) יְשׁוּעוֹת מַלְכוּתוֹ וְעֲשֵׂה חֲסֵד לְמַשִּׁיחֵנוּ לְדוֹד וּלְזַרְעוֹ עַד-עוֹלָם: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

מִגְדוֹל יְשׁוּעוֹת מִלְּפָנָיו וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחֵנוּ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד-עוֹלָם) :

כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבּוּ, וְדַרְשֵׁי יְהוָה לֹא-יִחְסְרוּ כָּל-טוֹב:

נָעַר | הִייתִי גַם-זָקֵנָתִי, וְלֹא-רָאִיתִי צָדִיק נֶעְזֵב, וְזָרְעוֹ מִבְּקֶשׁ-שֵׁי-
 לָחֶם: כָּל-הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלוֹה. וְזָרְעוֹ לְבִרְכָה: מִה שֶׁאֲכָלְנוּ
 יִהְיֶה לְשִׁבְעָה. וּמִה שֶׁשָּׁתִּינוּ יִהְיֶה לְרַפּוּאָה. וּמִה שֶׁהוֹתַרְנוּ
 יִהְיֶה לְבִרְכָה. כְּדַכְתִּיב וַיִּתֵּן לְפָנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּוְתְרוּ כְּדַבֵּר
 יְהוָה: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה עֲשֵׂה שְׂמִים וְאַרְץ: בְּרוּךְ
 הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מִבְּטָחוֹ:

יְהוָה עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:
 עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.

יִרְאוּ אֶת-יְהוָה קִדְשָׁיו כִּי אֵינָן מִחֲסוֹר לִירְאוֹ:

כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבּוּ, וְדַרְשֵׁי יְהוָה לֹא-
 יִחְסְרוּ כָּל-טוֹב: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד־דוֹ:
 פּוֹתֵז-אֶת יָדָךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר « אֲשֶׁר
 יִבְטַח בַּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מִבְּטָחוֹ: נָעַר | הִייתִי
 גַם-זָקֵנָתִי, וְלֹא-רָאִיתִי צָדִיק נֶעְזֵב, וְזָרְעוֹ מִבְּקֶשׁ-לָחֶם:
 יְהוָה עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

שעה"כ דף י"ח ע"א

פִּתְחוּ גמי' ש"ע"ח + מ"ה + ס"ה
 יוֹד הִי וְיִין הִי . יוֹד הִי וְיִין הִי
 ח' חוורת
 אֵלֶּה לַמּוֹד אֵלֶּה לַמּוֹד
 ש"ע דא"ח
 יוֹד הֵא וְאֵו הֵא
 לז"ח
 אֲדָנִי
 ולנוק'

פּוֹתְחוּ אֶת יְדֵיכֶם שני יו"דין
 ר"ת פא"י, גי' ז' השמות: **אֵלֶּה לַמּוֹד** ל' זר"ן
 חכמה דז"ח ו"ק דז"ח יסוד דנוק'
 ס"ת זז"ת"ך - (נסירה - חתך. חג"ת)
 מנחה שחרית שחרית מנחה
 אֵלֶּה לַמּוֹד הִי יוֹד מִם מוֹצֵפֶץ מוֹצֵפֶץ אֵלֶּה לַמּוֹד הִי יוֹד מִם
 להמשיך פ"ו אורות
 מוחין דפנים דאח' **אֵלֶּהִים אֵלֶּהִים** השלמת הכתלים
 לכל מילוי שם אלהים דכל
 אח' דאח' דפר' נכ"י זז"ת"ך אח' דאח' דפר' נכ"י
 וחג"ת דפר' חג"ת דינ' דז"ח. וחג"ת דינ' דרחל הנק' ללא.
 ל' מוֹד י' וֹד ם גי' רוח ל' מוֹד י' וֹד ם x2 רוח עולה חת"ך
 אֵלֶּה לַמּוֹד הִי יוֹד מִם אֵלֶּה לַמּוֹד הִי יוֹד מִם
 ס"ת זז"ת"ך, צאתצ"ש סאל, צגי' יאהדו"נהי

וּמִשְׁבִּיעַ גמי' חתך (נה"י)
 מנחה שחרית שחרית מנחה
 אֵלֶּה לַמּוֹד הִי יוֹד מִם מוֹצֵפֶץ מוֹצֵפֶץ אֵלֶּה לַמּוֹד הִי יוֹד מִם
 להמשיך פ"ו אורות
 מוחין דפנים דאח' **אֵלֶּהִים אֵלֶּהִים** השלמת הכתלים
 לכל מילוי שם אלהים דכל
 אח' דאח' דפר' נכ"י זז"ת"ך אח' דאח' דפר' נכ"י
 וחג"ת דפר' נכ"י דינ' דז"ח. וחג"ת דינ' דרחל (מקום נכ"י).
 ל' מוֹד י' וֹד ם גי' רוח ל' מוֹד י' וֹד ם x2 רוח עולה חת"ך
 אֵלֶּה לַמּוֹד הִי יוֹד מִם אֵלֶּה לַמּוֹד הִי יוֹד מִם
 חיבור של אח' ופנים דאח'

ר"ת רחל **לְכָל דְּאֵי רְצוֹן** רלון צגמ'
 קפ"ד קס"ח קפ"ד קס"ח
 יוֹד יוֹד הִי יוֹד הִי וְיִין הִי וְיִין הִי יוֹד הִי יוֹד הִי יוֹד הִי יוֹד הִי
 יסוד אצח יסוד אימח
 אֵלֶּה לַמּוֹד הִי יוֹד הִי
 רחל
 להמתיק רחל להמתיק צ' דמעין בו נ צ פ ר (פ"ר)
 דִּיין דִּיין דִּיין דִּיין דִּיין דִּיין (ש"ך)
 גם יכוין להמשי' מהרצון הנז' שפע ומזון וברכה רבה לכל העולמות.

1. יאמר פיטום הקטורת עם הכוונות, כמו שכתוב בסידור דף ע"ד ע"ב עד דף ע"ו ע"ב (כולל המילים "אף כיפת הירדן כל שהיא"), וכמ"ש בכסף הכיפורים דף א' ע"א וב' רע"ב.

2. יאמר ג' פעמים ביושר:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה יִכּוּן מִזֶּה"ש	וְהוּא שֶׁס אֶחָד מֵע"צ שְׁמוֹת.
וְזַמְלָאוּ מו"ם ה"א שו"ן	זַג"י מו"ת, כִּי סְגוּלָתוֹ לַעֲזוֹר הַמַּגִּפָּה וְהַמּוֹת.
יִכּוּן לְגַב	(וְהוּא יוֹלָא מִחִילוֹף ח' שֶׁל מִילַת קח וּמִחִילוֹף מִילַת ל"ך, זַא"ק זַכ"ר.
קו"ו-לך	קו"ו ל-ך
סמ"ם	כִּינְקוּד הוּא שֶׁל מוֹלָא הַבְּחִינִים: נו"ן-קוּבוּן, גִּימַל-חִירִיק פ"ה-יָרִי.
וְזַמְלָאוּ מו"ם ה"א שו"ן	יִכּוּן מוֹתְקו"ו וְהוּא יוֹלָא מִחִילוֹף סָמִים זַא"ק זַכ"ר וְסָמִים דְּבוֹרֵי אֵי"ק
ל"ס	
וְזַמְלָאוּ מו"ם ה"א שו"ן	וְזַמְלָאוּ מו"ם ה"א שו"ן, כִּגְד מִלּוּי שֶׁס הוּי"ה דְּיוֹדִין שְׁבַעֲשָׁר (הַעוֹלָב ע"צ).
ג"ס	ג"ס תְּכוּן זַשֶׁס אֶחָדִי דְּיוֹדִין דְּאִימָא, שְׁרִיבְעוּ עוֹלָב תְּקַמ"ד, וּמִיִּלְאוּ לְזַד זַג"י ת"ק
כ"ס	כ"ס דְּאִימָא וּמ"ו דְּזַבְּחָא, (כֶּסֶף הַכִּיפּוּרִים ז' רע"ז): יוֹד ה' ה' ה' (זב"ח).
א"ה	א"ה . א"ה ה' . א"ה ה' יוֹד . א"ה ה' יוֹד ה' (אִימָא) - תְּקַמ"ו.
יִכּוּן לְגַב	יִכּוּן לְגַב וְהוּא יוֹלָא מִמִּילַת נֶטַף זַחִילוֹף א"ס ז"ש. כִּינְקוּד: קו"ו לך סמ"ם.
וְזַמְלָאוּ מו"ם ה"א שו"ן	יִכּוּן פִּיִּקְאָב וְהוּא יוֹלָא מִחִילוֹף וְשַׁחֲלַת זַלְזָס נו"פ שו"ן וְזַיִק ל"א ת"כ.
כִּינְקוּד: קו"ו לך סמ"ם	

וְזַמְלָאוּ מו"ם ה"א שו"ן וְזַמְלָאוּ מו"ם ה"א שו"ן וְזַמְלָאוּ מו"ם ה"א שו"ן

3. יאמר ג' פעמים למפרע:

וְזַמְלָאוּ מו"ם ה"א שו"ן וְזַמְלָאוּ מו"ם ה"א שו"ן וְזַמְלָאוּ מו"ם ה"א שו"ן

4. יאמר ג' פעמים אותיות הפסוק למפרע בניקוד וְזַמְלָאוּ מו"ם ה"א שו"ן וְזַמְלָאוּ מו"ם ה"א שו"ן וְזַמְלָאוּ מו"ם ה"א שו"ן

וְזַמְלָאוּ מו"ם ה"א שו"ן וְזַמְלָאוּ מו"ם ה"א שו"ן וְזַמְלָאוּ מו"ם ה"א שו"ן

מכאן ימשיך באמירת הקטורת, כמ"ש בסידור דף ע"ד ע"ב. וכשיגיע לפסוק "כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה", יאמר זה:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם

אִם-כֵּן אִפּוּא זֹאת עָשׂוּ קִזְזוּ מִזְמֶרֶת

הָאָרֶץ בְּכַלְכֶּם וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִזֶּזֶה

יִכּוּן יְעֲרִירָו"ן. - כִּינְקוּד יוֹלָא מִכַּחַס

הַרְשָׁעוּנָה שֶׁל הַמַּיִל שֶׁמִּמֶּנּוּ נִילַקַחַת הַחֹט שֶׁל הַשֶּׁס.

וְהַס חוֹכֵל לְכוּן תְּמוּד זַכֵּל רַגַע זֹה הַשֶּׁס, יוֹעִיל לך מֵאֵד.

יִכּוּן רְוַב"א וְשֶׁס זֶה עוֹלָב רִי"ו, כִּמְנוּן גְּבוּרָה.

מִעַט צָרִי וּמִעַט דְּבַשׁ זָכַאת

וְלֹט בְּטָנִים וְשִׁקְדִים:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם

אִם-כֵּן אִפּוּא זֹאת עָשׂוּ קִזְזוּ מִזְמֶרֶת

הָאָרֶץ בְּכַלְכֶּם וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִזֶּזֶה

מִעַט צָרִי וּמִעַט דְּבַשׁ זָכַאת

וְלֹט בְּטָנִים וְשִׁקְדִים

ר"ס זְדִבְלָב"ש

וּיִכּוּן פְּנִימָא"ךְ וְהוּא יוֹלָא מֵאֲחֻסִּית סְקוּדָמוֹת.

וּיִכּוּן קְהָסְמוּ"ת וְהוּא יוֹלָא מֵאֲחֻסִּית סְמֵאֻסְרוֹת.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם-כֵּן אִפּוּא זֹאת עָשׂוּ קִזְזוּ מִזְמֶרֶת הָאָרֶץ

בְּכַלְכֶּם וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִזֶּזֶה מִעַט צָרִי וּמִעַט דְּבַשׁ זָכַאת וְלֹט בְּטָנִים וְשִׁקְדִים

יִכּוּן קְר"ע שְׁט"ן.

"חמש אבנים בונים מאה ועשרים בתים" (ספר יצירה)

1. כללים באותה שורה:

ספר יצירה פ"ד מי"ב:
("חמש אבנים בונים מאה עשרים בתים").
ע"ח דף צ"ט ע"ב, הגהת הלש"ם.
ספר חיי העולם הבא - הרב אברהם אבולפיה

- א. כל שורה מורכבת מ-6 שלבים.
ב. מקום 2,1 קבוע לכל השורה, רק שלושת המקומות האחרונים מתחלפים.
ג. מקום 3 משתנה כל שני שלבים, כאשר בשלב השני מקום 5,4 מתהפכים (למקום 4,5).
ד. בשלב הבא המקום ה-5 מתחלף עם המקום ה-3, והמקום ה-4 נשאר במקומו.
ה. לבדיקה, שלושת המספרים האחרונים בשלב 6 הם בסדר הפוך משלב 1.
ו. ראה בטבלה, מתחת לכל שלב את הפעולה הדרושה לשלב הבא (המספרים המודגשים).
עיקרון השיטה: מחליפים מקום 5,4. לאחר מכן מקום 3 מתחלף עם מקום 5. מקום 4 נשאר במקומו.

2. כללים לשורה חדשה:

- א. בשלב הראשון של השורה הבאה, המקום הראשון נשאר קבוע (כל קבוצה של 4 שורות מתחילות באותו מספר), שאר המספרים זזים מקום אחד ימינה.
ב. בשלב הראשון של השורה המתחילה את הקבוצה הבאה, כל המספרים זזים מקום אחד ימינה, ביחס לשורה המתחילה את הקבוצה שלפניה.

שלב 6	שלב 5	שלב 4	שלב 3	שלב 2	שלב 1
34 5 21	43 5 21	53 4 21	35 4 21	45 3 21	54 3 21
	← הפוך 2 אחרונים	← החלף מקום ג' עם ה'	← הפוך 2 אחרונים	← החלף מקום ג' עם ה'	← הפוך 2 אחרונים

34521	43521	53421	35421	45321	54321	34521	43521	53421	35421	45321	54321
						אבהדג	אבהגד	אבדגה	אבדהג	אבגהד	אבגדה
						אגבהד	אגבדה	אגהבד	אגהבד	אגדהב	אגדהב
						אדהבג	אדהגב	אדבהג	אדבהג	אדהגב	אדהגב
						אהבגד	אהבדג	אהגבד	אהגבד	אהגבד	אהגבד
45132	54132	14532	41532	51432	15432	45132	54132	14532	41532	51432	15432
						בגאהד	בגאדה	בגהאד	בגהאד	בגדהא	בגדהא
						בדהאג	בדהגא	בדהאג	בדהאג	בדהגא	בדהאג
						בהאגד	בהאדג	בהגאד	בהגאד	בהאדג	בהאגד
						באהדג	באהגד	באדגה	באדגה	באהגד	באהדג
51243	15243	25143	52143	12543	21543	51243	15243	25143	52143	12543	21543
						גדהאב	גדהבא	גדהאב	גדהאב	גדהבא	גדהאב
						גהאבד	גהאדב	גהבאד	גהבאד	גהאדב	גהאבד
						גאבדה	גאבהד	גאדבה	גאדבה	גאבהד	גאבדה
						גבדהא	גבדהא	גבהאד	גבהאד	גבדהא	גבדהא
12354	21354	31254	13254	23154	32154	12354	21354	31254	13254	23154	32154
						דהאבג	דהאגב	דהבאג	דהבאג	דהאגב	דהאבג
						דאבגה	דאבהג	דאגבה	דאגבה	דאבהג	דאבגה
						דבגהא	דבגהא	דבהאג	דבהאג	דבגהא	דבגהא
						דגהאב	דגהבא	דגאבה	דגאבה	דגהבא	דגהאב
23415	32415	42315	24315	34215	43215	23415	32415	42315	24315	34215	43215
						האבגד	האבדג	האגבד	האגבד	האבדג	האבגד
						הבגדא	הבגאד	הבדגא	הבדגא	הבגאד	הבגדא
						הגדאב	הגדבא	הגאבד	הגאבד	הגדבא	הגדאב
						הדאבג	הדאגב	הדבאג	הדבאג	הדאגב	הדאבג

סדר כוונות המזוזה וכניסה לביהכ"נ

משנת חסידים מסכת מזוזה פרק ג'

כשיוצא מפתח ביתו

ובצאתו מפתח ביתו יסתכל במזוזה, והיא סוד המלכות נוק' דז"א הנקראת מזוזה שיצאה מן החוזה דז"א ולמטה. ויניח אצבעו הנקראת אמה, שמס' מילוי ע"ב יוד' ה' וי' ה' על שם ש"ד' וינשקנו.

בהליכתו לבית הכנסת

ויפסע פסיעות גסות בהליכתו לבית הכנסת, ויכוין ששתי רגליו בסוד נצח והוד.
(א. מדין ד' אמות בא"י. ב. מכאן באה המשכת הג' מוחין - בבית אלהיים).

שעה"כ דף ג' ע"ב

וקודם כניסתו לבית הכנסת

וקודם שיכנס לבית הכנסת, ישהה מעט (ויכוין כדלהלן בבית אלהיים). ואח"כ יטול רשות מהאבות (יבקש להיכנס בזכות האבות).

ויאמר: **בבית אלהים** ויכוין בר"ת מס' ג', שהם מס' ג' מוחין דנוק' הרמוזה בר"ת **בְּהַיְלֵךְ בְּרַגְלֵי גִי' בֵּין יוֹד הָהוּא וְהוּא הָהוּא** ומס' בְּרַגְלֵי ש' (ע"ה בגי') **אב"ג ית"ץ**.

ואח"כ יאמר: **וְאֵלֵי בָּרַב זְוָסְדָּךְ** בכח אברהם איש החסד **אָבוֹא בִּיתְךָ. אֲשֶׁתְּזוּזָה אֶל הַיְכָל קִדְשֶׁךָ** בכח יצחק שנתקדש ע"ג המזבח. **בְּיָרְאֶתְךָ** בכח יעקב דכתיב ביה ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה. ויכוין לשם **אב"ג ית"ץ** הנז'.

ואח"כ יכנס לבית הכנסת באימה וביראה, ויכוין כי בית הכנסת היא בחי' הוי"ה דב"ן שהיא הנוק' בית כנוסיא לע"ב ס"ג מ"ה, ויש בה **יוד פעמים ב"ן** עם יוד כללותם שבי"ס שבה כמס' כנס"ת:

יוד ה' וי' ה'	יוד ה' ו' ו' ה'	יוד ה' ו' ו' ה'
ע"ב	ס"ג	מ"ה
יוד ה' ו' ו' ה'	יוד ה' ו' ו' ה'	יוד ה' ו' ו' ה'
	ב"ן	
	יוד ה' ו' ו' ה'	

סדר כוונות בין המצרים

שעה"כ דף פ"ט ע"ג

מגן אברהם: שתאיר **יְהוָה** אל תמורתך **טְדָהד** (אותיות שלפני).

מחיה המתים: שתאיר **יְהוָה** אל תמורתך **כו"ו** (אותיות שלאחרי).

האל הקדוש: שתאיר **יְהוָה** אל תמורתך **מצפץ** (חילוף צחתצ"ש).

רצה: אותיות לרה = אלהים דהכ"ן. ויחצר עמו אדנ"ן, יעלו גי' ש"ן. ויכוין להמתיקם צג' שמות שכיון צהם צג' צרכות ראשונות, שגם הם גי' ש"ן.

טְדָהד כו"ו מצפץ גי' ש"ן (ועוד כולל).

אלף למד ה' יוד מם - אדנ"י גי' ש"ן.

וע"י זה יתכפכו אות' לרה לרחמים ויכיו לרה.

ש"ם: **טְדָהד כו"ו מצפץ** גי' ש"ן (ועוד כולל), דצר"ת של ש"ם.

ש"לום: **אלף למד ה' יוד מם - אדנ"י** גי' ש"ן, דצר"ת של שלום.

ועוד, ב' תיבות **ש"ם שלום** גי' ב' שיני"ן, ועוד ו' יתרים, כנגד ו' השמות: **יְהוָה, טְדָהד, כו"ו, מצפץ, אלף למד ה' יוד מם, אדנ"י.**

סדר כוונות התפילין והארבעה יחודים

בס"ד ר"ת רש"י שעה"כ דף ח' ע"ג

כוונות התפילין

כ"א אזכרות	פרשיות	צתים	כ"א אזכרות	פרשיות	צתים
גוי חיי"ס	אהיה יהוה אהיה	ראש	גוי חיי"ס	אהיה יהוה אהיה	ראש
גוי יצ"ק	אהיה יהוה אדני	יד	גוי יצ"ק	אהיה יהוה אדני	יד
יוד ה' ויו ה' . יוד ה' ואו ה' . יוד ה' ואו ה' . יוד ה' ואו ה' . יוד ה' ואו ה' . יוד ה' ואו ה' . יוד ה' ואו ה' .					

ייחוד הק"ש (אות י' דהויה): ה' הו' יה גוי יינאל. ויתחזרו אר"א (י"ה).
 כמל' (ה') מתעוררת תחילה, מתחזרת עם ז"א (ו'), לבעלות מ"ן לאר"א.

ייחוד התפילין (אות ה' דהויה): יה הו' הו' גוי מילוי ס"ג יוד ה' ואו ה' (רש"י)
 יה הו' הו' גוי הו"ה אהי"ה יאהויה (ר"ת)
 חזור אר"א (י"ה), ועולה כנוק' (ה') לז"א (ו'), נכ"י דאימא צמוחין שלו, וממנו לנוק' (ה').

ייחוד הטלית (אות ו' דהויה): יהו' גוי ל"ב נתיבות חכמה. (כנגד ל"ב חוטים של הציצית)
 לחצר ר' עס ה' אח', ולמשך לנוק' אר"מ (נילית).
 ונעשה לו אר"מ (טלית).

ייחוד התפילה (אות ה' דהויה): ווה ווה גוי ח"ן.
 לבעלות ז"א (ו') לאימא (ה'), ולחזרה עס אותיות וד"י.

בראש חודש קודם מוסף יאמר:

ר"ת גימטריא וזה שהם ז' מלכים הנתקנים על ידי אימא הרמוזה בר"ת אהיה, ועל ידי אבא הנרמוז בר"ת עלי באר ר"ת ע"ב יוד הי ויו הי	אָז יִשִּׁיר יְשָׁרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת עָלַי בְּאֵר עֲנוּ-לָהּ גִּמְטְרִיא יוֹד הַי
אנו אומרים לנוק' עלי מ"ן לגבי ז"א מאחר שאת שלימה במוחין שלך הנרמזים בלה גימטריא ל"ה אותיות:	
אלף למד פא דלת למד תיו נון ואו נון יוד ואו דלת	
יסוד שלך	בְּאֵר
שהם או"א בסוד ויבן ה' אלהים את הצלע	חֲפָרוֹת שָׂרִים
שהם ה"ג מנצפך נמשכו לה	כְּרוֹת
שהם חו"ג דאימא וגם	מְנַדְּבֵי הָעָם
שהוא יסוד דז"א	בְּמַחֲקָה
שהם נו"ה דז"א שנמשכו לה בסוד מוחין	בְּמִשְׁעָנֶתָם
וע"כ ראויה את להתייחד ולהתחבר עם ז"א	
וממך בך מתנה, וממתנה גחליאל ומנתחליאל בכות. ומבמות הניא אשר בשנה מואב ראש הפסגה ונשקפה על-פני הישימן:	
מקורות: אור הלבנה (חלק אור החדש) דף ע"ב. בניהו בן יהודע - כוונות פרטיות דף ס"ה. ע"ח ח"ב שער ל"ב פ"ז, דף ל"ח ע"ד.	

סדר כוונות ספר תורה

שבו מגולים, יען יסוד דאימא מסתיים בחזה דז"א שהוא שלישי העליון שבו. והכהן והלוי אף שהם כנגד ב' פרקין אמצעיים דנו"ה דאבא שבב' פרקין אמצעיים דנו"ה דאימא שבחסד וגבורה דז"א, שנמצא שהם סתומים לגמרי, מ"מ הם מעולים מהשאר, יען יש בהם יכולת לגלות האורות הסתומים וגדול כוחם. והד' והה' ב' פ"ת דנו"ה דאבא שבב' פרקין דנו"ה דאימא שבנו"ה דז"א, אף כי הם מגולים, מ"מ הם גרועים מכהן ולוי. ולכן יכולים להיות אפילו ישראלים, יען גילוי הפ"ת הנז' אינו מכוחם רק מכוח הפרקין אמצעיים שגילו הכהן ולוי שמאיר בהם. וגם מכוח היסוד דז"א שבאמצעם המאיר בהם ומגלים הפ"ת הנז'. והעטרה דיסוד דאבא הוא כנגד הז'. ואף כי כולה מגולה, היא גרועה מכולם, יען הוא בחי' נוק', ולכן יעלו אפילו נשים.

יזהר כשעולה לס"ת להסתכל במקום שרוצה להתחיל, ואח"כ יאחוז הס"ת במפה ויברך ברכה ראשונה, ויקרא ויחזור ויסתום הס"ת ויברך ברכה אחרונה ויאחוז בשתי ידיו על המפה בעצמה שבס"ת ומב' צדי היריעה.

ויכוין כי הס"ת הוא כנגד ב' שמות קס"א וקנ"א העולים כמספר חד"ש

אלף הי' יוד הי' . אלף הה' יוד הה' גי' חד"ש

וע"י ב' ידיו שהם פשוט ומלא דקס"א וקנ"א, שהם כ"ח

אהיה . אלף הי' יוד הי' י"ד ימין

אהיה . אלף הה' יוד הה' י"ד שמאל

ועם חד"ש גי' ש"ם כמספר ספר

לכלול יד ימין עם יד שמאל ואח"כ יסלק ידו השמאלית ויאחוז הס"ת בידו הימנית בלבד עד תשלום הקריאה

אאההייהה . אאללףףף ההייה ייודדד ההייה

ביום ב' וה' שהם כנגד עולם היצירה, צריך לקרוא בתורה שבכתב שהוא ז"א הנקרא תורה, והוא ו' של שם. וצריך ללוות הס"ת עד התיבה ולנשקו ולהסתכל בו מקרוב עד שיוכל לקרוא האותיות, ויש בזה תועלת לנשמת האדם.

ובפתיחת ההיכל יכוין לבקוע היסוד דאימא הנקרא היכל, אשר החו"ג שבו מקיפים את היסוד דאבא, שהוא הס"ת, ולגלות ולהוציא את היסוד דאבא שהוא הס"ת מחוץ ליסוד דאימא שהוא ההיכל, אל תוך גופא דז"א.

וע"י פתיחת הס"ת עצמו, יכוין לבקוע היסוד דז"א ולהוציא האורות דיסוד דאבא מחוץ לגופא דז"א, ושיאירו ליעו"ר. וגם יכוין להאיר מחו"ג דיסוד דאימא שכבר נבקע ונתגלו בתוך גופא דז"א, שיצא מחוץ לגופא דז"א ויאירו גם הם אל יעו"ר העומדים מחוץ לנה"י דז"א.

ובקריאת התורה יכוין לבקוע יסוד דאבא עצמו ויצאו המוחין דחו"ג עצמם שבתוכו, ושיאירו מחוץ לגופא דאימא ומחוץ לגופא דז"א ושינתנו החו"ג הנז' ביעו"ר המלבישים לנה"י דז"א.

וע"י שלשה אנשים שעולים לס"ת שהם כהן לוי וישראל, מתגלים ג' קוים דג' פרקין תתאין דנה"י דאבא המלובשים בג"פ תתאין דנה"י דאימא המלובשים בנה"י דז"א, שהם נה"י דנה"י דאבא שבתוך נה"י דנה"י דאימא שבתוך נה"י דז"א, ונבקעים הג"פ ת דאבא הנז' ויוצאים מחוץ לז"א ומאירים אל יעו"ר. אמנם הג"פ אמצעיים דאבא שבחג"ת דז"א, אף כי יעו"ר עלו כנגדם, אינם מתגלים בחול.

אמנם בשבת מתגלים הג"פ אמצעיים וג"פ תתאין דנה"י דאבא שהם נה"י וחג"ת דנה"י דאבא שבתוך נה"י וחג"ת דנה"י דאימא שבתוך נה"י וחג"ת דז"א. וכולם מאירים בחוץ אל יעו"ר, וכנגדם הם הז' עולים. והשישי מעולה מכולם, יען הוא כנגד הפ' התחתון דיסוד דאבא שביסוד דז"א, שכולו מגולה. והג' הוא מעולה מהשאר, יען הוא כנגד פ' אמצעי דיסוד דאבא שביסוד דז"א אשר הב' שלישים

שעה"כ דף י"ד סע"א

טפטיפיה

ויאמר משה אל אהרן קח את המזבחה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטורת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם פי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף:
ויקח אהרן פאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ותן את הקטורת וכפר על העם:
ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה:
וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה:
ראש' ראש אריה וראשך ראש פלב.

שרשי השמות לרמ"ז

טפטיפיה

יאמר 17 פעמים: אמתלאי בת פרנבו.
יאמר 3 פעמים (כולל הכוונה):
אתה זמור ואני אריה,
אני אריה ואתה זמור.
ויכוין בשם זה בצבע תכלת (משפט): טפטיפיה

יהוה

היה הוה ויהיה

אהיה

עתיד

אני

מלכות

מקורות:

1. שעה"כ דף ס"ב ע"ד: קל"ו נוגה ו 70 שרי אוה"ע רוצים לעלות כמדורת אש עם עליית העולמות בעש"ק. אז יוצאת שלהבת אש ומורידה אותם עד התהום עד מוצ"ש. שלהבת האש נמשלת במים החמים בהם נרחץ ונכוון לדחות את הקל"י, שנאחזה באדם דעשיה. מקור השלהבת באו"א שהשפיעו בכתר דנוק' מוחין ומכתר דנוק' נכוון שתצא השלהבת ותשבית את הקל"י.
 2. זוהר ויקהל דף ר"ג ע"א וע"ב: מתאר את היווצרות מדורת האש של קל"י נוגה ואליה מצטרפים 3 הקל"י החמורות (מתוארות כגוונים שונים). עם ישראל מכינים את תבשילי השבת ועורכים את שולחנם לקראת שבת ואז יוצאת שלהבת אש ומכניסה את הקל"י לנוק' דתהומא רבה (בינה דבריאה דקל"י) עד מוצ"ש. אז הקל"י רוצה לצאת, ואז נצטוונו לברך על האש בהבדלה ובכך משביתים את הקל"י כל אותו הלילה. אין אזכור לקשר לרחיצת פ"ו. מהזוהר משמע שיציאת השלהבת היא ע"י עריכת השולחנות, ולא ע"י רחיצת פ"ו.
 3. רמ"ז על הזוהר, רי"א סוע"ב עד רי"ג ע"א.
 4. ש"ש ח"ג דף פ"ב ע"ג אות ג'. פת"ע דף ס' סוע"ב אות ב'.
 5. שע"ר ח"א ש' קנ"א: האם יש אחיזה בחב"ד? אם לא, מדוע רוחצים את הפנים בחמים? יש לחלק בין אצילות לבי"ע. שעה"כ אמר במפורש שיש לכוון באדם דעשיה. משמע שבבי"ע יש אחיזה גם בחב"ד, אבל לא בחב"ד דאצילות.
 6. נה"ש דף מ"ד ע"ד אות י"ו: רחיצת פ"ו בחמין בע"ש דומה לפעולת יפנה ויטול שעושים כל בוקר בימות החול, והוא לתקן חיצוניות העולמות ולהסיר מהם את הקל"י. חיצוניות זו תעלה המהלך התפילה, ולכן יש להקדים ולהסיר ממנה את הקל"י שנאחזה בה.
 7. שער הפסוקים וירא סוף סימן כ': השלהבת הם גבורות היוצאות מראש רחל וכוונות אותה. מקורם מזיווג או"א. וע"י הכאות האורות, נעשה הכתר של הנוק' ואז מזדווגת עם ז"א ביחוד הוי"ה ואדנו"ת.
 8. ע"י גם מבוי"ש דף ס' ע"ד, אור הלבנה דף ל"ו. תו"ח דף ע"ח ע"ב. שעה"כ דף י' ע"א. ע"ה ח"ב דף ק' ע"ג ד"ה "הגבורה". כוונות פרטיות דף י"ב ע"א, לוח הטעויות. יר"א ח"ב עמ' 97.
- נראה שעריכת השולחנות היא המצווה שבזכותה יוצאת שלהבת האש. מימוש שלהבת האש הוא במים החמים שאנו רוחצים (פ"ו) שנמשלו לשלהבת אש. הזוהר עסק בזכות שגורמת את השלהבת, אך לא במשל של המים החמים.

הקדמה לרחיצת פניו ידיו ורגליו בעש"ק:
 אור הלבנה, כוונות פרטיות דף י"ב ע"א:
ובעש"ק לעת ערב, צריך לרחוץ בתחילה פניו ואח"כ ידיו ואח"כ רגליו במים חמים. ויכוין כי קליפת נוגה רוצה להתאחוז ולקבל שפע, כשרואה שרוצין העולמות לעלות כדי לקבל שפע כדי שישפיעו לעולמות התחתונים, והיא ג"כ רוצה לקחת חלקה בהם. ואז נמשך כח אחד הנקרא שלהובא דאשא, ומורידו עד התהום. ולכן צריך לרחוץ במים חמין להורות על ההוא שלהובא דאשא הנמשלה למים חמים, כי היא המגרשת את הקל"י מן הרגלים העליונים, ומורידתם לתהום. וכיון שכל זה בעולם העשיה, צריך לרחוץ הפנים והידיים גם כן, כי גם בהם יש אחיזת הקל"י.

כוונות רחיצת פניו ידיו ורגליו בעש"ק

סדר הכוונה (עפ"י לוח הטעויות בכוונות פרטיות עם מעט תוספות עפ"י היר"א):
 תכוון בסוד שלהבת יה כדי לגרש הקל"י:

א. י"ה מלאים: יוד ה"י, יוד הא, יוד הה גימט' צ"א,
 גימט' אמ"ן **יאהדו"ה"י** (רומז לחיבור זו"ן).

ב. יוד פעמים ה"י	יוד פעמים הא	יוד פעמים הה
ה"י ה"י ה"י ה"י	הא הא הא הא	הה הה הה הה
ה"י ה"י ה"י ה"י	הא הא הא הא	הה הה הה הה
ה"י ה"י ה"י ה"י	הא הא הא הא	הה הה הה הה
ה"י ה"י ה"י ה"י	הא הא הא הא	הה הה הה הה

גימט' **כת"ר**, תוסיף **צ"א** גמט' **אשת"י** (כי עכשיו נקראת אשתו של ז"א).

ג. עם חשבון המילוי: יוד, ה"י, הא בגימט' **כ"ו**
 נצרף לכ"ו את **אשת"י**, יחד גימט' **שלהבת**

ד. ירחץ פניו וינגבם, ידיו וינגבם, רגליו וינגבם, ויכוון לרחוץ רגליו המלכויות דאבי"ע מטינופת הקל"י ולהעלות נה"י שלהם לחג"ת שלהם.
 (יר"א, ח"ב עמ' 99).